

MAGIC

WORLD ONLINE 8

โลกออนไลน์ในฝัน

Story : Mr.Saka

150

เคลือบโหว

ตุลาลิมตาตื่นอย่างสดชื่น เมื่อมองออกไปนอกหน้าต่างพบว่า เป็นช่วงสาย มีแสงแดดสาดส่องเข้ามาทำให้ห้องนอนกว้างขวางเต็มไปด้วย อากาศอบอุ่น

“ฮ้าวว หลับเต็มอิมเลยแฮะ” ตุลาพึมพำเบาๆ แล้วนึกขึ้นได้
‘เฮ้ย! ทำไมถึงกลายเป็นช่วงสายๆ แบบนี้ไปได้ล่ะ’

หลังนรกเหือกแข็งสูญสลาย ตุลาเดินทางไปยังทะเลสาบไพลินเพื่อ ส่งมอบดวงวิญญาณเยติให้ราชินีภูตน้ำแข็ง แน่ใจว่าตอนนั้นชัยออกจาก เกมไปนานแล้ว เหลือเพียงลูกน้องของเขาฝึกฝนอยู่ที่นั่น

การส่งมอบดวงวิญญาณเป็นไปอย่างราบรื่น น่าเสียดายที่ดวง วิญญาณเยติซึ่งเข้ากับร่างบรรพบุรุษของพวกเขาได้มีแค่เจ็ดดวง ที่แยกไป กว่านั้นคือ กว่าครึ่งยังคงกลายเป็นดวงวิญญาณไม่สมบูรณ์ สูญเสียความ ทรงจำไปแล้ว แต่ก็นับได้ว่าภารกิจฟื้นฟูสายพันธุ์ที่สาบสูญสำเร็จไปได้ ด้วยดี

การทำลายอาณาเขตก็วิญญาณและทำภารกิจฟื้นฟูสายพันธุ์ ของผู้กล้าแห่งขุนเขาน้ำแข็งถือเป็นภารกิจระดับสูงที่ต้องใช้สุดยอดฝีมือ จำนวนมากถึงจะเคลียร์ได้ แต่ตุลากลับใช้ความสามารถของตัวเองคนเดียว

พิชิตภารกิจนี้ได้ ค่าประสบการณ์ที่ได้ย่อมสูงมากจนทำให้ระดับของเขาเลื่อนไปอีกสิบกว่าระดับ กลายเป็นคลาส 7 ระดับ 15 หลังจบภารกิจ ผลพลอยได้อีกอย่างคือ ลูกน่า แมว และผู้ติดตามที่อยู่ปรกติเดียวกันได้รับค่าประสบการณ์มหาศาลจนระดับตันไปตามๆ กัน

ลูกน่า พวกหมาป่าผู้ติดตาม และพวกแมวจึงกลายเป็นคลาส 5 ระดับ 100 หากคิดเลื่อนเป็นคลาส 6 จำเป็นต้องผ่านเงื่อนไขบรรลุนะดับแก่นแท้ให้ได้ก่อน แน่แน่นอนว่าคุณสมบัตินี้ไม่มีทางลัดในการฝึกฝน ต้องอาศัยความเพียรพยายามของตนเอง แม้แต่ตุลาก็ไม่สามารถช่วยได้

ส่วนพวกวาก็สายลับกลายเป็นคลาส 4 ระดับ 100 ขอเพียงพวกเขาสังหารบอสคลาส 4 อีกไม่กี่ตัว พวกเขาก็จะเลื่อนเป็นคลาส 5 โดยอัตโนมัติ จากการปรับระบบเลื่อนคลาสแบบใหม่ ตุลาจึงสั่งให้ทั้งหมดฝึกฝนเต็มที่เมื่อมีความมั่นใจมากพอค่อยหาทางเลื่อนระดับเป็นคลาส 5 จากนั้นให้เดินทางกลับอีเดน เมื่อสั่งการครบถ้วน ตุลาก็ออกจากเกม

เมื่อออกจากเกมมาแล้ว แทนที่จะตื่นขึ้นตามปกติ ตุลากลับ ได้รับแจ้งว่าเขาจำเป็นต้องเข้าสู่สภาวะหลับลึกเป็นเวลานาน เพื่อฟื้นฟูสมองที่ได้รับผลกระทบจากการฟ่งสมาธิเกินขีดจำกัด

‘เราเข้าเกมคืนวันศุกร์ ออนไลน์จนผ่านภารกิจทั้งหมดน่าจะเป็นช่วงบ่ายวันเสาร์ แสดงว่าตอนนี้เป็นเวลาสายของวันอาทิตย์สินะ หลับลึกเกือบ 20 ชั่วโมงเลยหรอเนี่ย ใช้เครื่องสลับแคปซูลติดต่อกันตั้ง 36 ชั่วโมง พ่อแม่กับพี่ก็จะต้องเป็นห่วงมากแน่ๆ’

ตุลารีบอาบน้ำแต่งตัวแล้วลงมาที่ห้องนั่งเล่น พอได้พบหน้าหัวหน้าพ่อบ้าน เขาก็รีบถามทันที

“คุณพ่อบ้านพี่ทุกคนไปไหนกันหมดหรอครับ พ่อแม่ยังไม่ออกจากห้องอีกหรอ”

“คุณเกรียงไกรกับคุณหนูกัญญาไปทำงานแล้วครับ ส่วนคุณนภาไปงานเลี้ยง คงเป็นช่วงเย็นถึงจะกลับบ้าน”

พ่อบ้านคนเก่งรายงานอย่างคล่องแคล่ว ตูลาประหลาดใจจนอดพึมพำไม่ได้

“เอ! ไปทำงานวันอาทิตย์นี่นะ”

พ่อบ้านสูงอายุส่ายหน้า

“วันนี้วันจันทร์แล้วครับคุณตุลา คุณใช้เครื่องสลิปแคปซูลติดต่อกันนานถึงสามวัน คุณเกรียงไกรฝากบอกว่า ถ้าจะใช้ห้องเร่งกาลเวลาในโลกจำลองก็ได้ แต่ถ้ามีงานล้นมือ ให้หาผู้ช่วยจะดีกว่าครับ อย่าฝืนมากเกินไป”

ตุลาได้ยินแล้วถอนใจ ปกติเวลาที่เขาใช้ห้องเร่งกาลเวลาเกินขีดจำกัด เขาก็มักเข้าสู่สภาวะหลับลึกจนทำให้ตื่นสาย วันอาทิตย์ที่ผ่านมา นี่น่า AI ประจำบ้านคงแจ้งว่าเขาอยู่ในสถานะติดต่อกไม่ได้ทั้งวัน จนทุกคนเป็นห่วงและเข้าใจว่าเขาทำงานหนัก ถ้ารู้ว่าเขาเล่นเกมมากเกินไป ตุลาต้องถูกดูแลนอน

“เฮ้อ...ดูเหมือนผมจะเข้าสู่สภาวะหลับลึกนานเกินไปหน่อย กลายเป็นว่าวันนี้ขาดเรียนไปเลย” ตูลาบ่น เขาเล่นเกมประมาณ 18 ชั่วโมง แต่ต้องใช้เวลากลับมองสลิปดีกว่าชั่วโมง ออกจะมากเกินไปสักหน่อย คราวหลังต้องระวังไม่ใช่สมาธิเกินขีดจำกัดอีก

พ่อบ้านพี่ยิ้ม “ระดับคุณตุลาขาดเรียนสักวันสองวันไม่น่ามีปัญหาหรอกครับ ขนาดพวกบอดีการ์ดมีอาชีพของเราที่เคยคุ้มครองบุคคลสำคัญมาก่อน ยังออกปากว่าคุณตุลาน่าจะเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้แล้ว ความรู้ความสามารถอย่างคุณไม่น่าเสียเวลาเรียนระดับไฮสกูล ถ้าเป็นทีอเมริกา ไม่น่าว่าตอนนี้คุณอาจจบปริญญาตรีไปแล้วนะครับ”

ตุลาอดหัวเราะไม่ได้ “ผมไม่ได้เก่งขนาดนั้นหรอกครับ แต่ได้เปรียบคนส่วนใหญ่เพราะผมสามารถใช้เครื่องเร่งกาลเวลาได้มากกว่าเท่านั้นเอง เาเป็นว่าผมขออาหารเข้าเบาๆ สักชุด แล้วผมจะขอไปดูความก้าวหน้าของบอดีการ์ดชุดใหม่สักนิด ใช้เครื่องสลิปแคปซูลต่อเนื่องมาหลายสิบชั่วโมง เดี่ยวร่างกายจะผืด คงต้องออกแรงเรียกเหงื่อสักหน่อย”

“ได้ครับ แล้วอาหารกลางวันจะให้ผมจัดเตรียมไว้เลยไหมครับ

ต้องการอะไรเป็นพิเศษหรือเปล่า”

“อืม...ผมว่ามีอีกกลางวันขอทานอาหารชุดเดียวกับกลุ่มเพื่อนชาวจีน จะดีกว่า คุณพ่อบ้านพี่ไม่ต้องลำบากหรอกครับ”

พ่อบ้านสูงวัยรับคำแล้วเดินออกไปจากห้องนั่งเล่น ส่วนตุลาเรียก หน้าต่างข้อมูลขึ้นมาอ่านข่าวสารลึกลับ หลังรับประทานอาหารเช้าแล้ว เขาก็เข้าไปตรวจดูความก้าวหน้าของชาวจีนที่มาฝึกฝนในประเทศไทย

ตุลาตรงเข้าสู่เขตไซเบอร์ในพื้นที่ยานของเขา แล้วพบว่าตอนนี้ โรงฝึกใหญ่มีคนฝึกอยู่ไม่มากนัก จากร้อยกว่าคนมีเพียงแปดสิบกว่าคน เท่านั้น หลายคนขออนุญาตเดินทางกลับไปเยี่ยมครอบครัวที่ประเทศจีน บางคนขอออกไปเที่ยวข้างนอก และมีบางคนยังไม่ได้ออกจากเกม ดูเหมือน การฝึกฝนในโลกจำลองที่มีตรรกะด้านพลังงานแตกต่างกับโลกจริงจะถูกใจ ผู้ฝึกฝนเหล่านี้มากกว่าที่คิด

“นายน้อย ช่วยเป็นคู่ประลองของผมสักหน่อยจะได้ไหมครับ” โจ้วต้าหนีวอร้องทันทีที่ได้พบหน้าตุลา แรกเริ่มพวกเขาเรียกตุลาว่า นายท่าน แต่หลังจากมาถึงประเทศไทยแล้วทราบความสัมพันธ์ของตุลา กับครอบครัว ค่อยเปลี่ยนคำเรียกโดยเรียกเกรียงไกรว่านายท่าน ส่วนตุลา เปลี่ยนเป็นนายน้อยแทน

“อาการบาดเจ็บหายดีแล้วหรือ”

ชายร่างยักษ์ยิ้มอย่างถูกใจ “เทคโนโลยีการแพทย์ของตระกูลจาง กับ Cyber Tech ยอดเยี่ยมมากครับ อาการบาดเจ็บที่น่าจะใช้เวลากว่าครึ่งปี ถึงจะหาย กลับใช้เวลาไม่กี่สัปดาห์ ผมหายดีตั้งแต่ตอนที่นายน้อยยังอยู่ที่ อเมริกาแล้ว ที่สำคัญคือการฝึกในโลกจำลองทำให้เข้าใจว่าตัวเองยังมี จุดบกพร่องอะไร ทำให้ตอนนี้ผมพัฒนาไปมาก จึงอยากขอคำชี้แนะจาก นายน้อยอีกสักครั้ง”

ตุลาอดยิ้มไม่ได้ “อืม...ถ้าอย่างนั้นรอสักครู่ ผมขอvormร่างกายก่อน แล้วจะเป็นคู่ประลองให้คุณ”

ขณะที่ตุลาเปลี่ยนแปลง โรงฝึกกว้างใหญ่กลับรุ่งนวยไม่น้อย หลายคนกล่าวอย่างไม่พอใจว่า

“ไอ้วัวบ้าแข่งศึกกันนี้! พวกเราก็อยากขอประลองกับนายน้อยเหมือนกันนะ!”

“ช่วยไม่ได้ พวกแกไม่กล้าออกปากเองนี่หว่า ฮ่าๆ” โจวต้าหนิวหัวเราะอย่างขำขัน

ตุลาที่เปลี่ยนมาสวมชุดฝึกคล้ายชุดชาวจีนโบราณสีเทาได้ยืมการถกเถียงของเหล่าผู้ฝึกฝนก็อดหัวเราะไม่ได้

“ใจเย็นๆ ครับผู้อาวุโสทุกท่าน วันนี้ผมว่างทั้งวัน รับรองว่ามีเวลามากพอฝึกซ้อมจับคู่ประลองกับทุกคนแน่นอน”

คำพูดของตุลาทำให้โรงฝึกสงบลง หลายคนมีสีหน้ายินดี โดยเฉพาะโจวจิวซือและหวังหลิงอี่ซึ่งมีฝีมือสูงที่สุดในชาวจีนกลุ่มนี้

เมื่อตุลาเริ่มรำยรำมวยตระกูลไป ทุกคนก็ถึงกับหยุดการฝึกซ้อมมาจ้องมองท่ารำของตุลา หลายคนที่พอมองออกลอบตื่นตระหนก ไม่นึกว่าตุลาจะเชี่ยวชาญศาสตร์แห่งมวยอ่อนถึงระดับนี้ แต่เมื่อตุลาเปลี่ยนเป็นการฝึกซ้อมท่ารำของมวยไทย ไม่ว่าผู้ฝีมือสูงส่งหรือผู้ฝีมือต่ำกว่าต่างก็สุดลมหายใจอย่างหนาวเหน็บ ท่ารำดูดีนประกอบกับเสียงลมที่เกิดขึ้นทำให้พวกเขารับรู้ได้ทันทีว่า โดนเข้าไปไม่ใช่แค่ฟกช้ำดำเขียวแน่นอน...

สำหรับตุลา เขากลับไม่ได้ให้ความสนใจปฏิริยาของคนอื่นๆ เพราะเจอสสิ่งเหนือความคาดหมายนั่นคือ ขณะที่เขาเริ่มตั้งสมาธิ เขารับรู้ได้ถึงพลังธรรมชาติโดยไม่ต้องใช้วิชาทะยานฟ้า เมื่อเริ่มรำยรำยังมีสิ่งน่าตื่นตระหนกยิ่งกว่านั่นคือ สมาธิของเขาก้าวหน้าจนเข้าถึงสภาวะการหลอมรวมสมาธิและสัญชาตญาณได้แล้ว

สภาวะนี้ความจริงตุลาที่เคยทำได้มาก่อน แต่หลังจากบัญญัติฝึกเพื่อเพาะสร้างสุดยอดสัญชาตญาณให้เขา กลับทำให้ระดับของสติและสัญชาตญาณไม่สมดุลจนไม่สามารถเข้าถึงระดับนี้ได้อีก แต่ดูเหมือนการเพ่งสมาธิจนเหนือขีดจำกัดในเกมที่ผ่านมาจะยกระดับสติสมาธิของเขา

ขึ้นหลายชั้น จนในที่สุดเขาก็สามารถผสานสองสิ่งที่แตกต่างกันสุดขั้วเข้ากันได้อีกครั้ง นับเป็นความก้าวหน้าที่ดูลายนดียิ่งกว่าการรับรู้พลังธรรมชาติในโลกแห่งความเป็นจริงได้เสียอีก

“ฟู...” ตูลาระบายลมหายใจออกจากปาก “ขอเชิญคุณใจดำหวนครับ ผมพร้อมแล้ว”

“อะ...เอ่อ...ผมคิดว่าขอตัวฝึกฝนพื้นฐานอีกสักกระยะจะดีกว่าครับ” ชายร่างยักษ์กล่าวอย่างหวาดหวั่น เขารู้สึกได้ถึงความพ่ายแพ้ทั้งที่ยังไม่เริ่มต่อสู้ ดังนั้นขอยกเลิกการประลองจะดีกว่าลงมือให้เสียความมั่นใจ เพียงแค่กระแสลมพัดแผ่ไปรอบๆ ในขณะที่ยูลาช่วยพยุงไทย ก็ยูลาและหลายๆ คนจนขวัญหนีดีฝ่อไปแล้ว

“ถ้าอย่างนั้นขอให้ผมเป็นผู้ประลองกับนายน้อยก็แล้วกันครับ” หวังหลังอึ้งปลุกปลอบจิตใจแล้วกล่าว เขาหยิบแท่งเหล็กยาวประมาณหนึ่งฟุตออกมาหลายแท่ง แล้วใช้เวลาไม่กี่วินาทีประกอบมันเข้าด้วยกันจนกลายเป็นทวนโลหะซึ่งมีความยาวไม่ต่างกับทวนที่ใช้ในงานประลองฝีมือ

“ว้าว นี่เป็นทวนแบบพกพาหรือครับ” ตูลากกล่าวอย่างตื่นเต้น
หวังหลังอึ้งยิ้มเล็กน้อย “นี่เป็นสิ่งประดิษฐ์ของตระกูลไปที่ท่านไปอิงสร้างให้ผมเป็นกรณีพิเศษ ข้อเสียของมันคือขาดแรงดัดสะทอนต่างกับทวนไม้อยู่บ้าง แต่ก็พกพาสะดวก และมีความทนทานกว่าทวนไม้มากครับ”

ตุลาขอยืม ‘ของเล่น’ ชิ้นนี้มาถือไว้ แล้วสะบัดมือขวาหนึ่ง ทวนโลหะประดิษฐ์ก็พุ่งไปแทงหุ่นไม้แล้วโค้งงอได้อย่างไม่น่าเชื่อ ไม่รู้เหมือนกันว่าทำจากโลหะอะไรจึงมีคุณสมบัติใกล้เคียงทวนที่ทำจากไม้เนื้อดีได้เช่นนี้

“ถึงจะยังเทียบกับทวนไม้ไม่ได้ แต่ก็ไม่แตกต่างกันเท่าไร เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ยอดมากครับ” ตูลากกล่าวอย่างชื่นชม

“ไม่เพียงแค่นี้หรือครับ” ยอดมือทวนหันไปส่งสัญญาณให้ชายหนุ่มหลายคน พวกเขาพากันแบกกล่องไม้สองใบเข้ามา เมื่อเปิดออก ตูลา ก็ยิ้มร่ากับเด็กที่ได้ของเล่นถูกใจ

“แหม พี่อึ้งนี่ช่างคิดจริงๆ”

ภายในกล่องบรรจุดาบเหล็กเอาไว้สองเล่ม เล่มหนึ่งเป็นดาบคมกริบ ส่วนอีกเล่มฝนขอบจนด้าน ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าใช้สำหรับฝึกซ้อม ที่สำคัญ ทั้งสองเล่มเป็นดาบเหล็กขนาดยักษ์ซึ่งมีรูปร่างไม่ต่างกับฝ่าปฐพีที่ใช้ในโลก MWO

“ผมเองก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าดาบเล่มนี้สร้างขึ้นจากโลหะชนิดไหน ถึงได้มีน้ำหนักเบาเท่าที่ตาเห็นมากขนาดนี้ บางทีอาจเป็นดาบที่มีแต่โครงเหล็กอยู่ข้างนอกก็ได้ครับ”

ตุลาყดดาบที่สร้างมาเพื่อเขาแล้วเคาะดู ปรากฏว่าเสียงออกมาทึบ แสดงว่าไม่ใช่เหล็กกลวงๆ แน่ชอน

“อืม... ใ้ในอาจเป็นเซรามิกที่มีน้ำหนักเบาหรืออาจเป็นวัสดุอื่น แต่ก็ดีครับ ถ้าเป็นดาบเหล็กทั้งแท่งจริงๆ ผมว่าผมยกไม่ไหวแน่นอน ที่นี้ไม่ใช่โลก MWO ร่างกายของผมคงไม่แข็งแรงมากขนาดนั้น เขาเป็นว่าผมถูกใจมาก เรามาประลองกันเถะครับพี่หลังอี่”

ถึงจะเบาว่าดาบเหล็กกล้า แต่น้ำหนักของมันก็กลับมากกว่าดาบเคลย์มอร์ที่ตุลาใช้ในการประลองเสียอีก ตุลาสะบัดดาบด้วยความเคยชิน แล้วตั้งท่า หวังหลังอี่ก็จัดทวนเตรียมพร้อมเช่นกัน

“มารำลึกความหลังกันสักนิดก่อนก็แล้วกันนะครับ” ยอดมือทวนกล่าวยิ้มๆ แล้วเสือกทวนเข้ามาอย่างรวดเร็ว เขาใช้ไม้ตายแทงต่อนื่องโจมตีตุลาตั้งแต่แรกเริ่ม ด้านความเร็วยังคงเดิม แต่วิถีทวนดูเหมือนจะแตกต่างกับการประลองที่แล้วมาอยู่บ้าง

ตุลาสะบัดดาบเข้าปะทะ แต่กลับพบว่าแรงปะทะไม่มากอย่างทีคิด ชั่วพริบตาต่อมา ปลายทวนก็พุ่งเข้ามาอีกครั้ง ที่แท้หวังหลังอี่แก้ไขจุดอ่อนของเพลงทวนที่ไม่สามารถโจมตีต่อนื่องหากถูกแรงปะทะมหาศาลในการแทงครั้งแรกได้แล้ว เพียงแต่ต้องใช้สมาธิและการควบคุมกำลังที่ละเอียดอ่อนยิ่งกว่าเก่า แม้จะถูกทำลายทวนแรก แต่ก็ยังสามารถใช้การแทงครั้งที่สองได้อย่างแม่นยำ

ตุลาได้แต่ขยับเท้าควงแขนตั้งรับทวนที่พุ่งมาราวกับสายฟ้าอีก

หกครั้ง เพียงแค่กระบวนท่าแรก เขาก็ถูกคุกคามจนถอยหลังไปหลายก้าว ดูเหมือนยอดมือทวนผู้นี้ก้าวหน้า จนแทบจะกลายเป็นคนละคน โชคดีที่ตุลาบรลุเคล็ดวิชาลมปราณระดับสูง จนสมาธิและกระบวนท่าก้าวหน้าไปหลายขั้น ไม่อย่างนั้นต้องพลาดท่าเสียทีแน่นอน

“ถ้าเปรียบเทียบมาตรฐานในโลก MWO วิชาทวนของพี่หลังอื่นน่าจะอยู่ระดับแก่นแท้ อืม...บางทีเขาอาจมีคุณสมบัติมากพอจะฝึกวิชานั้นได้แล้ว”
 “เยี่ยมมากครับ” ตุลาชมเชยแล้วสูดลมหายใจลึกๆ “ผมจะลงมืออย่างจริงจังแล้วนะครับ อย่าประมาทเด็ดขาด ตั้งสมาธิให้ดี”

หวังหลังอึ้งรู้สึกราวกับคู่ต่อสู้เบื้องหน้ากลายเป็นคนละคน แรงกดดันแตกต่างกับที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง จนเขาก้าวทำถอยหลังไปหลายก้าว แม้นดาบเหล็กในมือของตุลาจะยาวกว่าดาบทั่วไปมาก แต่เทียบกับทวนแล้วความยาวของมันยังน้อยกว่ามาก ทว่าหวังหลังอึ้งกลับไม่กล้าประมาท ยังถอยหลังไปอีกหลายก้าว แม้แต่เขาก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ขนาดถอยจนพ้นระยะของดาบไปมาก เขากลับไม่รู้สึกรู้ว่าปลอดภัยมากขึ้นแม้แต่น้อย

ตุลาก้าวทำเดินตามสองสามก้าว แล้วพุ่งตัวพาดฟันอย่างรุนแรง
 ครั่ง! เสียงโลหะปะทะกันดังสะท้านโรงฝึก ทวนในมือของหวังหลังอึ้งถูกกระแทกกระเด็นไปไกล ส่วนตัวผู้ใช้อยู่ในท่าครึ่งนั่งครึ่งนอน ยกมือกุมไหล่อย่างเจ็บปวด หลังจากการปะทะ ตุลาปล่อยหมัดใส่ไหล่ซ้ายของหวังหลังอึ้งเต็มๆ จนเขาอยู่ในสภาพนี้

“วิชาตัวเบา! ไม่นึกว่าจะได้เห็นกับตา” ชายคนหนึ่งร้อง

“นั่นคือการก้าวเท้าเพื่อสะสมกำลังต่างหาก พอสะสมกำลังได้ระดับหนึ่งแล้วก็ปลดปล่อยออกมารวดเดียว ความจริงท่าเท้าของมวยจีนมีวิชาแบบนี้อยู่ไม่น้อย แต่ฉันไม่เคยเห็นใครใช้ได้ยอดเยี่ยมขนาดนี้มาก่อน” โจวจิวชี้ออกดกกล่าวไม่ได้

“ระยะห่างกลายเป็นสิ่งไร้ค่าไปเลยสินะ” โจวจิวหัวพุดบ้าง

ขณะที่ผู้คนในโรงฝึกกำลังตกตะลึง ตุลา ก็เอ่ยขึ้นด้วยกระแสเสียงเย็นเยียบจับใจ

“ลุกขึ้นมา”

ผู้ชมที่มุ่งดูสัมผัสได้ถึงบางสิ่งจึงรีบถอยห่าง จากนั้นโจวจิวชื่อก็ร้องเสียงดัง

“นายน้อยใช้สุดยอดสัญชาติญาณแล้ว พวกเราถอยออกไปให้ไกลกว่านี้!”

หวังหลังสู้รบตาคูลาแล้วหนาววูบ เท่าที่เขาจำได้ ในการประลองของสมาคมลับ โจวดำเนินวิพากษ์แพ้ด้วยวิชามวยไทย โจวจิวชื่อพ่ายแพ้ต่อสุดยอดสัญชาติญาณ หลังสนทนากับคุณชายไปอิง เขาค่อยทราบว่าเขาพ่ายแพ้ต่อวิชาทะยานฟ้า ตอนนี้นายน้อยใช้สุดยอดสัญชาติญาณออกมาแล้ว หากเขาไม่ระวังอาจถึงตายได้

หวังหลังสู้รบพลิกตัวแล้วตะปบทวนที่กระเด็นไปไกลมาถือไว้ เมื่อตั้งหลักได้ก็ใช้สุดยอดไม้ตายของเขา วิชาทวนมังกรสะบัดหาง แต่ตุลาสะบัดดาบคล้ายตั้งใจคล้ายไร้เจตนา เบี่ยงเบนทิศทางของไม้ตายที่เคยสร้างความลำบากให้ตัวเองมาก่อนได้อย่างง่ายดาย

นี่เป็นผลลัพธ์ของวิชาลมปราณที่ก้าวหน้าขึ้นมาหลายขั้น ทำทวนที่เมื่อก่อนตลาไม่มีปัญญาเบี่ยงทิศทาง ตอนนี้แทบไม่ต่างกับการแทงตรงธรรมดาไปแล้ว อีกทั้งทำทวนนี้มีแต่ไปไม่มีกลับ เมื่อถูกทำลายจึงเท่ากับเฉยจุดตายของตัวเองให้ศัตรู

“ลุกขึ้นมา”

กระแสเสียงเย็นเยียบดังขึ้นอีกครั้ง หลังจากเสียงหมัดปะทะร่างของหวังหลังอึดดังสนั่น

หลังจากนั้นโรงฝึกกว้างใหญ่ก็กลายเป็นนรก ไม่เพียงเป็นนรกสำหรับผู้ประลองอย่างหวังหลังอึด แต่ยังเป็นนรกที่น่าหวาดหวั่นสำหรับผู้เฝ้าดูอีกด้วย หวังหลังอึดไม่ทราบล้มลงไปกี่ครั้ง ร่างกายฟกช้ำดำเขียว กระดูกขาได้รับบาดเจ็บอาจถึงกับร้าว แต่ตุลากลับสั่งให้ลุกขึ้นสู้อย่างโหดเหี้ยมทุกครั้ง สุดท้ายเขาก็โยนดาบสำหรับซ้อมทิ้งไป แล้วหยิบดาบจริงขึ้นมา

“ถ้าไม่ลงมืออย่างจริงจัง ครั้งนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว” ตุลากล่าว

คำพูดที่ทำให้ทุกคนหนาววูบ แล้วสะบัดตาบสุดกำลัง

ภายใต้ความเป็นความตายที่กดดัน หวังหลังอึ้งขยับร่างกายอย่างทีตัวเองไม่เคยคาดคิดว่าทำได้ แทนทวนสวนกลับไปจนกลายเป็นสภาพตกตายตามกัน

ตุลาได้แต่ฟุ้งถอย แล้วพิจารณาคู่ต่อสู้อย่างละเอียด พบว่าดวงตาของหวังหลังอึ้งเบิกกว้าง รูปร่างตาขยาย จิตสังหารพลุ่งพล่านปั่นป่วน เมื่อเขาลงมืออีกสามสี่รอบ ก็ราวกับฝีมือของหวังหลังอึ้งพัฒนาอย่างก้าวกระโดด พลังกำลังและความเร็วเพิ่มขึ้นหลายชั้น เพราะสามารถตอบสนองความเร็วของเขาในตอนนี้ได้อย่างทันท่วงที ตุลาตตตแล้วเอ่ยว่า

“ในที่สุดก็ทำได้แล้วสินะ จดจำความรู้สึกนี้เอาไว้ให้ดีล่ะ”

ตุลาถอยห่างแล้วหลับตาลง แรกกดดันกับจิตสังหารของเขาก็สลายไปอย่างไร้ร่องรอย แต่หวังหลังอึ้งยังกำทวนแน่น จิตสังหารไม่ลดลงแม้แต่น้อย

“นายน้อย นี่คือ...” โจวจิวซื่อถามเบาๆ

ตุลายิ้มแล้วตอบว่า “พี่หวังหลังอึ้งหมดสติไปแล้วครับ แต่อย่าเพิ่งเข้าไปใกล้จะดีกว่า รอให้เขาได้สติก่อน ผมคงต้องแสดงความยินดีที่เขาเข้าถึงขั้นพื้นฐานของเคล็ดสุดยอดสัญชาติญาณได้แล้ว”

หลายคนกลืนน้ำลายอย่างหวาดกลัว “นี่คือวิธีฝึกฝนสุดยอดสัญชาติญาณอย่างนั้นหรือ”

ตุลาส่ายหน้า “ไม่ใช่ฝึกฝน แต่เรียกว่าดั่งมันออกมาจะดีกว่า ทุกคนคงเห็นแล้วว่า ช่วงสุดท้ายปฏิบัติยอมรับและพลังกำลังที่หวังหลังอึ้งเหนือชั้นขนาดไหน สำหรับพวกเราที่ฝึกฝนศิลปะการต่อสู้มานาน สัญชาติญาณย่อมเหนือกว่าคนทั่วไปมาก วิชานี้จะดั่งขีดความสามารถออกมาได้ถึงขีดสุด ถ้าสามารถดั่งมันออกมาใช้ได้ตามต้องการ จะเข้าสู่สภาวะเหนือมนุษย์ได้เลยทีเดียว”

โจวจิวซื่อมีสีหน้าลำบากใจ “แต่การดั่งมันออกมาต้องใช้วิธีเสี่ยงตายแบบนี้เลยหรือ ไม่มีวิธีที่ปลอดภัยกว่านี้อีกแล้วหรือครับ”

“ไม่มีครับ การฝึกนี้ไม่มีทางลัด” ตุลากล่าวอย่างหนักแน่น แต่ความ

จริงแล้วนี่คือวิธีที่ปลอดภัยที่สุด หากไม่ใช่เขามีฝีมือเหนือกว่าจนสามารถ
อ้อมมือได้ หัวหลังอึ้งคงเสียชีวิตตั้งแต่แรกแล้ว แน่แน่นอนว่าเขาอ้อมไม่กล้า
พูดตามตรง หากคนกลุ่มนี้ที่ทราบว่าเขายังสามารถอ้อมรั้งยังมือได้ ผู้ฝึกฝน
คนอื่นอาจไม่สามารถสัมผัสถึงความหวาดหวั่นต่อความตายที่แท้จริง

“ประเด็นสำคัญคือ ถ้าคิดฝึกฝนวิชานี้ อย่างน้อยต้องผ่านระดับ
หลอมรวมสมาธิและสัญชาตญาณให้ได้ก่อน นั่นคือในโลก MWO อย่าง
น้อยต้องได้ระดับแก่นแท้มาแล้วครับ ผมเองก็ผ่านจุดนั้นมาแล้ว
ถึงสามารถช่วยเหลือพี่หลังอึ้งให้เข้าถึงระดับนี้ได้เช่นกัน”

“แต่ว่า...” ชายหนุ่มคนหนึ่งเอ่ยอย่างไม่แน่ใจนัก “ในเกมพี่หลังอึ้ง
ยังฝึกไม่ถึงระดับแก่นแท้แห่งทวนเลยนะครับ เพิ่งได้ระดับวิถีแห่งทวนมา
ไม่นานเท่านั้นเอง”

ตุลาอึ้งขำแล้วอธิบายว่า “อย่างที่ผมเคยเขียนไว้ในคู่มือนั่นแหละ
ครับ ระดับทักษะในเกมต้องผ่านการฝึกฝนในเกมระยะหนึ่ง แน่แน่นอนว่า
การพัฒนาร่างกายก็ต้องใช้เวลา ถึงผมจะรู้จากการทดลองที่เสี่ยงใช้ว่า
ความสามารถในโลกจริงของพี่หลังอึ้งเข้าถึงระดับแก่นแท้แล้ว แต่ในเกมยัง
ต้องใช้เวลากลับสักระยะครับ”

ผู้คนในโรงฝึกค่อยๆ เข้าใจ หากคิดฝึกฝนจนมีคุณสมบัติมากพอจะ
เริ่มเพาะสร้างสุดยอดสัญชาตญาณ ยังต้องใช้ความเพียรพยายามอีกมาก
ตุลากลายเป็นตัวตลกที่เห็นอึ้งไปแล้วสำหรับพวกเขาในตอนนั้น

ตุลาสั่งให้ทุกคนฝึกฝนตามปกติ ส่วนตัวเองนั่งพักผ่อนโคจรลมปราณ
อย่างสงบ ผ่านไปสักพักหัวหลังอึ้งก็ได้สติ โชคดีที่เขายังจดจำความรู้สึก
ในขณะที่ใช้สุดยอดสัญชาตญาณได้

“การฝึกนี้ไม่มีวิธีที่ปลอดภัยกว่านี้อีกแล้ว พี่หลังอึ้งคงต้องพักผ่อนเป็น
แรมเดือน ต้องขอโทษด้วยครับ”

“อย่าคิดมากเลยครับนายน้อย เป็นเพราะผมยังอ่อนหัดอยู่มาก
จึงบาดเจ็บหนักขนาดนี้ แต่สิ่งที่ได้มาผมถือว่าคุ้มค่ามากครับ” หัวหลังอึ้ง
ตอบกลับอย่างจริงใจ ครั้งหนึ่งในชีวิตได้รับรู้ความสามารถเสียหนึ่งของ

เทพยุทธ์ไร้พ่ายอย่างสุดยอดสัจยชาติญาณ สำหรับเขาถือว่าไม่เสียชาติเกิด
“ระหว่งที่พักผ่อนร่างกาย ผมมีงานหนึ่งอยากให้พี่หลังอี่ช่วยทำครับ”
ตุลาพูดแล้วเปิดเครื่องสร้างภาพฮอโลแกรม จากนั้นก็เรียกข้อมูลชุดหนึ่ง
ส่งให้หวังหลังอี่

“ริว ซโนเดอร์” ยอดมือทวนพื้มพ่าเบาๆ แล้วอ่านข้อมูลอย่างละเอียด

“พี่หลังอี่และเพื่อนๆ คงฝึกฝนอยู่ที่เกาะเริ่มต้นจนเบือ ผมคิดว่า
น่าจะให้พวกพี่เข้าไปฝึกที่ทวีปหลักได้แล้ว พอเลื่อนระดับเป็นคลาส 6 ได้
เมื่อไหร่ ผมอยากให้พี่ไปทดสอบฝีมือของคนคนนี้น้อยนะครับ มีความเป็น
ไปได้ว่าริว หรือเรียวมะในเกม MWO อาจเป็นตัวแทนของญี่ปุ่นเข้าชิง
ตำแหน่งเทพยุทธ์ไร้พ่ายที่จะจัดขึ้นในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ผมอยากทราบความ
สามารถของเขา ถ้าเขามีความสามารถเหนือชั้น ผมอาจต้องลงมือประลอง
นอกรอบเพื่อบังคับให้เขาถอนตัว”

“เพื่อคุณชายไปชิงเหรอครับ” หวังหลังอี่กล่าวอย่างเข้าใจ

ตุลาพยักหน้ารับ “อันที่จริงผมก็ไม่อยากใช้วิธีนี้นัก แต่ตำแหน่งนี้
จำเป็นสำหรับพี่องมาก ไม่เพียงเพื่อฐานะในสมาคมลับ แต่ว้ายรวมถึง
ฐานะของพี่องในตระกูลไปอีกด้วย ผมรับปากท่านไปต้ากลางแล้วว่าจะ
สนับสนุนพี่องเต็มความสามารถ และผมจะทำทุกวิถีทางเพื่อความสำเร็จ”

ในฐานะนักงู๊ แม้หวังหลังอี่จะไม่พอใจนัก แต่เขาก็ยอมรับการ
ตัดสินใจของนายน้อย ก่อนจะเอ่ยสิ่งที่อยู่ในใจของผู้ฝึกฝนที่นี้ทุกคน

“ในสายตาของผม คนที่เหมาะสมกับตำแหน่งเทพยุทธ์ไร้พ่ายที่สุด
คือนายน้อยนั่นแหละครับ”

ตุลายิ้มรับ “หึๆ โลกนี้กว้างใหญ่มากครับ ผมอาจไม่ใช่คนที่เก่งที่สุด
ก็ได้ ที่สำคัญคือ ถึงผมได้ตำแหน่งนี้มากก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ถ้าพี่อง
ได้ตำแหน่งนี้ไป นั่นหมายถึงความสงบสุขที่ยั่งยืน ผมอยากให้ทุกคนเข้าใจ
เรื่องนี้ด้วย”

เขาหันไปมองดูผู้ฝึกฝนที่กำลังจับคู่กัน และบางส่วนกำลังฝึกกล้ามเนื้อ

เนื้อ

“เมื่อมีคนเข้าถึงสุดยอดสัญชาตญาณสิบคนขึ้นไป ผมจะจัดทีมที่ฝึกแบบประสานงานกันและทักษะการใช้ปืน หลังจากนั้นพวกเขาจะเปิดตัวกลุ่มองค์กรข่มขู่กรรจนอย่างเป็นทางการ กองกำลังของพวกเราจะเป็นผู้พิทักษ์คุณธรรมที่แท้จริง ผมขอฝากฝังพี่หลังอืดด้วยนะครับ องค์กรข่มขู่กรรจนหมายเลขหนึ่ง”

“ครับ ผมจะไม่ทำให้นายน้อยผิดหวังเด็ดขาด” ยอดมือทวนรับคำแล้วขอตัวกลับไปพักรักษาตัว

ตุลาหันไปมองรอบตัวแล้วอดยิ้มไม่ได้ ในที่สุดเขาก็นำแผนการที่ได้ผลในโลกจำลองมาปรับใช้ในโลกจริงแล้ว...

ช่วงเย็นของวันนี้ สีหน่อ ชัย คิง เอก และกรมาหาตุลาพร้อมกัน

“ได้ชื่อ หายไปหลายวันเลยนะ เมื่อวานก็ไม่อยู่ทั้งวัน เข้าเกมก็ไม่เจอ ติดต่อกໍไม่ได้ แกมวันนี้ยังโดดเรียนอีก แอบไปเที่ยวที่ไหนเหรออ” กรถามอย่างสงสัย

“ที่สำคัญ ไม่นึกเลยว่าแกจะทำภารกิจฟื้นฟูสายพันธุ์ยติสำเร็จแล้ว เมื่อวานพอฉันเข้าเกม เจอพวกแมวตื่นตื่นกันใหญ่ แกมระดับยังตันกันหมดแล้วเอียนกับลัสต์เป็นใครกันแน่ ทำไมพุดถึงสองคนนี่ที่ไร พวกว่่าที่สายลับของแกทำตาลอยเคลิ้มฝันกันหมด เกิดอะไรขึ้นที่อาณาเขตกั๊กวิญญูณกันแน่” ชัยถามอย่างสงสัยปฏิกิริยาที่แปลกไปจนเห็นได้ชัดของพวกว่่าที่สายลับเมื่อสอบถามลู่ว่่า ก็ปรากฏว่่าสิบคนนั้นกำลังหลงเสน่ห์ชายหญิงสองคนที่ตุลาพามาด้วย

“หือ กะอีแค่การรักษาสติต่อต้านมนตร์มายาของสองคนนั้นยังทำไม่ได้เลยเหรอเนี่ย กลับปีเดนมื่อไหว่ คงต้องเคียวให้หนักกว่านี้ซะแล้ว” ตุลาบ่น แล้วเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอาณาเขตกั๊กวิญญูณ รวมถึงผลสรุปของการต่อสู้

“คลาส 7! นี่แกเลื่อนระดับจนกลายเป็นคลาส 7 ไปแล้วอย่างนั้นเหรออ!” คิงอดร้องออกมาไม่ได้ จึงโดนกรเขกหัว

“ฉันอยากเห็นลัสต์กับเยียนแสะ ถึงขนาดทำให้พวกเด็กๆ หลงได้นี่ ไม่ธรรมดาแน่นอน”

ชัยหัวเราะ “หึๆ ไก่กร ไม่รู้อะไรซะแล้ว เวลาในโลก MWO เร็วกว่าโลกจริงนะ แล้วเด็กสมัยนี้โตเร็วจะตาย ถ้าแกได้เห็นเรล่าตอนนี้ รับรองน้ำลายหกเหมือนตอนได้เห็นผู้นำครั้งแรกแน่นอน”

“ว่าแต่ค่าตอบแทนที่จ่ายไป คือค่าสถานะที่ฝึกฝนมานานหายหมด แถมยังถูกผนึกการใช้พลังอีกอย่างนั้นหรือ น่ากลัวเหมือนกันแสะ” เอกพูดอย่างหวาดหวั่น

ตุลาหลับไม่ใ้ใจนัก “อืม...ค่าสถานะลดลงจนตอนนี้เหลือเทียบเท่าความแข็งแกร่งของร่างในโลกจริงของฉันนั่นแหละ ที่สำคัญคือร่างอวตารเสียหายมาก คงใช้ไม่ได้อีกพักใหญ่ ส่วนสภาวะที่ไม่สามารถใช้พลังพิเศษได้นั้นไม่ต้องกังวลนักหรอก ระดับแก่นแท้ถ้าอยากใช้จริงๆ ก็ใช้ได้ แต่จะทรมานมากเท่านั้น ที่ทำให้มีปัญหาคือ ร่างในอีเดนเหมือนกับนั่งสมาธิต่อเนื่องกันหลายเดือนโดยไม่ดื่มไม่กินอะไรเลย พอผสมกับร่างอวตารที่ใกล้แตกดับถึงได้แยะมากขนาดนั้น”

“แล้วแกจะติดสถานะนั้นไปอีกนานเท่าไรล่ะ”

“ไม่รู้สิ” ตุลาตอบอย่างครุ่นคิด “ฉันไม่เคยบาดเจ็บในเกมหนักขนาดนี้มาก่อน เรียกว่าบาดเจ็บจนถึงระดับจิตวิญญาณก็ว่าได้ ถ้านับเวลาออนไลน์ คงต้องรักษาตัวอีกหลายเดือนในโลกจริงละมัง ช่วงนี้ก็น่าจะฝึกกล้ามเนื้อได้เท่านี้แหละ ส่วนการใช้พลังพิเศษคงอีกนาน ต้องรอให้ร่างกายฟื้นฟูเต็มทีก่อน”

“มีนาถึงได้เรียกว่าวิชาต้องห้าม ที่แล้วมาแกเคยเล่าถึงวิชาการระดับฝันขีดจำกัดมาก่อน ใ้เรื่องนี้แรงกว่าหลายเท่าเลยนี่หว่า” ชัยกล่าวอย่างเข้าใจ แล้วนึกขึ้นได้ “เออ การออนไลน์ของฉันรอบที่แล้วมีเรื่องน่าสนใจอยู่เรื่องหนึ่ง เมื่อคืนแกไม่ได้เข้าเกมคงไม่รู้ ได้ยินมาว่าในอีกไม่กี่ปีในเกมจะมีอีเวนต์พิเศษ ได้ชื่อรู้จักวันครีษมายันหรือเปล่า”

“วันครีษมายัน” ตุลาทวนคำอย่างสงสัย

“อืม...ว่ากันว่าเป็นวันที่ช่วงกลางวันยาวนานที่สุดในรอบปี จริงๆ แล้วคือมันมีปีละครั้งนั้นแหละ ดูเหมือนอีกประมาณ 2 ปีในเกมจะเป็นวันที่เหมาะสมที่ราชาภูตแสงจะสละร่างเปลี่ยนเป็นสุริยเทพนะ แล้วเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในทวีป Aldebaran ที่สำคัญ ราชาภูตแสงที่ว่าเป็นผู้เล่นเหมือนพวกเราซะด้วยสิ” ซัยเล่าอย่างตื่นเต้น

“หือ เป็นผู้เล่นซะด้วย แล้วแถมรู้ได้ยังไงล่ะ” ตูลาถามอย่างสนใจ

“เมื่อคืนที่แกไม่ได้ออนไลน์มีภูตแสงตนหนึ่งมาแจ้งข่าวให้ราชาที่ภูตน้ำแข็งรู้ละสิ แถมยังเชิญราชาที่ภูตน้ำแข็งไปร่วมเป็นสักขีพยานอีกด้วย แต่ก็อย่างที่รู้ พวกภูตน้ำแข็งจะไม่ออกจากอาณาเขตของตัวเอง ยิ่งในวันครีษมายันยิ่งไม่ต้องพูดถึง เธอเลยปฏิเสธ

“ฉันมีโอกาสได้คุยกับเจ้าภูตแสงที่ว่า เลย์รู้ว่ามันเป็นผู้เล่นเหมือนกัน และได้รับเชิญไปด้วย พอบอกว่าฉันเป็นหนึ่งในผู้บริหารของสมาคมการค้าอีเดนเท่านั้นแหละ เจ้านั้นก็โม้ให้ฟังว่าราชาภูตแสงคือผู้ที่ก้าวขึ้นเป็นราชาแห่งภูต และคอยหนุนหลังโอโนร่าอยู่ โดยติดต่อกับชายอัญมณีธาตุนั้นเป็นหลัก ฉันยังเก็บนามบัตรของมันเอาไว้เลย”

ตุลาขมำ ภูตแสงมีนามบัตร นี่อาจเป็นเรื่องตลกก็ได้ แต่ก็อย่างว่า ถึงจะเป็นภูต ก็ยังเป็นผู้เล่นนี่นะ

“มิน่า...โอโนร่าถึงได้มีอัญมณีธาตุมามากมายขนาดนี้”

ตุลาสั่งซื้ออัญมณีธาตุนับล้านมาจากอาณาจักรโอโนร่าอย่างอมทราบดี โอโนร่าคืออาณาจักรแห่งเวทมนตร์ ต้องมีของแบบนี้อยู่แล้ว แต่ไม่นึกเลยว่าคนหนุนหลังจะเป็นผู้เล่นเช่นเดียวกับเขา

“ที่น่าสนใจคือ คนคนนั้นประกาศตัวเป็นราชาแห่งเหล่าภูตนี่สิ” ตูลายิ้มอย่างสนใจ เมื่อนึกได้จึงพิมพ์ว่า “ราชาภูตแสง...ราชันแสง...หรือว่า...” ตูลากล่าวขึ้นมาอย่างตื่นเต้น “สิบราชันแห่งโลก MWO ผู้เล่นระดับสุดยอดในยุคแรกเริ่มมีการเคลื่อนไหวแล้วสินะ!”

ตุลาได้แต่หวังว่าร่างภายในเกมของเขาจะหายดี ก่อนถึงวันที่ราชาภูตแสงจะยกระดับเป็นเทพสุริยัน และนี่จะต้องเป็นภารกิจที่น่าสนใจแน่นอน

151

FUSSSUN

ผลจากการใช้พลังเกินขีดจำกัดที่ต้องแลกด้วยค่าสถานะ
ก่อนปัญหาให้ดูลา ยิ่งกว่าที่เขาเคยคาดคิด เมื่อเข้าเกมอีกครั้ง ดูลาพบว่า
ค่า INT ของเขาอยู่ที่ราว 1,000 ซึ่งอาจเป็นขีดจำกัดที่แท้จริงของสมองเขา
มาตั้งแต่แรก

เมื่อเขาทบทวนความรู้ความเข้าใจในศาสตร์การใช้พลังของโลก
MWO ค่า INT ที่สูงสุดอยู่แล้วก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพียงแค่การออนไลน์
ครั้งเดียว ค่า INT ของเขาก็เพิ่มขึ้นจนแทบจะถึง 2,800 ซึ่งเป็นขีดจำกัดของ
คลาส 7 ผ่านมนุษย์ ในขณะที่ค่า STR ค่า VIT และค่า AGI ยังอยู่ที่ระดับ
ร้อยต้นๆ ถ้าเขาฝืนใช้พลังพิเศษ คงมีสภาพเดียวกับซาร่า อีวาน และอาเรีย
ซึ่งเป็นต้นแบบของซีเรีย นั่นคือผลลัพธ์ที่ออกมาคือความวิเศษอันตระโร ส่วน
ตัวผู้ใช้คงตายคาที่

“แบบนี้ถูกลดระดับจนเหลือแค่คลาส 1 ยังจะดีซะกว่า” ดูลาอด
บ่นเพิ่มพำไม่ได้

ทางแก้เดียวที่ดูลานึกออกคือ การยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นจนมีความ
สงบนิ่งมากพอจะควบคุมพลังได้ ระหว่างนั้นก็พยายามฝึกเพิ่มค่าสถานะ
อย่างเต็มที่ สำหรับการถูกฉีกพลังกลับไม่มีความหมายนักในสายตาของ

ผู้บรรลุลำดับขั้น หากเขาคิดจะใช้พลังย่อมสามารถทำได้ แต่จะยิ่งทำให้
อาการบาดเจ็บที่ได้รับแย่ลง

โลก MWO แบ่งแยกลักษณะของร่างกายออกเป็นสามส่วน ได้แก่
กายหยาบ ส่วนใหญ่ทุกเผ่าพันธุ์ในโลก MWO จะมีกายหยาบ
โดยเฉพาะเผ่าที่เน้นด้านลมนปรารถจะขาดไม่ได้ รวมถึงผู้เล่นทุกคนที่เมื่อ
เข้าเกมจะได้เผ่าพันธุ์มนุษย์

กายทิพย์ จะมีในทุกเผ่าพันธุ์ และเป็นร่างกึ่งพลังงานของสิ่งมีชีวิต
สำหรับตุลา เขาพัฒนากายทิพย์หรือร่างจิตจนเข้าถึงระดับร่างมารบรรพ
กาลได้แล้ว

จิตวิญญาณ เป็นแกนกลางสำคัญและไม่มีวันถูกทำลาย NPC
ในเกมจึงฟื้นคืนชีพได้ สำหรับ NPC ในเกม หากสิ้นอายุขัย ตายถาวร หรือ
จิตวิญญาณสูญสลาย หมายถึงดวงวิญญาณจะถูกดึงดูดสู่โกอา ทำให้
ไม่สามารถฟื้นคืนชีพได้ สำหรับผู้เล่น หากเข้าสู่สถานะตายถาวร หรือ
ติดอยู่ในอาณาเขตกักกัน จะต้องสร้างตัวละครใหม่ หรือยอมเสียเงินเพื่อ
ฟื้นฟู่ตัวละคร แต่จะต้องรีเซตกลับไปอยู่คลาส 1 ระดับ 1

การใช้พลังเกินขีดจำกัดของตุลาส่งผลกระทบบรร้ายแรงต่อร่างจิต จน
ส่งผลเสียต่อร่างเนื้อหรือกายหยาบ เรียกได้ว่าเผ่าภูต เผ่าเทพ เผ่าวิญญาณ
และเผ่ามาร เป็นเผ่าพันธุ์ที่ไร้ร่างเนื้อหรือกายหยาบ มีเพียงกายทิพย์เท่านั้น

ขณะที่ฝึกฝนร่างกายในโรงฝึกลับใต้ดินแห่งที่สองเพียงลำพัง ตุลา
อดคิดในใจไม่ได้ว่า

‘ทำไมเราถึงได้มีความรู้สึกแปลกๆ แบบนี้นะ’

หลายวันที่ผ่านมา ทุกครั้งที่ออนไลน์เข้าเกม เขาจะต้องสะสางงาน
มากมาย ทั้งการบริหารเมืองอีเดนและธุรกิจในโลกจริง โชคดีที่มีห้องเร่ง
กาลเวลา ทำให้เขาใช้เวลาในการออนไลน์ไม่กี่ครั้ง ก็สามารถเคลียร์งานที่
ค้างคาได้ทั้งหมด

แต่ช่วงเวลาที่ผ่านไป แทนที่เขาจะสามารถรวบรวมสมาธิฝึกฝน
ร่างกายโดยไม่มีใครเข้ามารบกวน เขากลับมีจิตใจไม่สงบนิ่งเท่าที่ควร

คล้ายมีความไม่สบายใจแฝงเร้นอยู่ เขาเองก็ไม่ทราบสาเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ หลังจากเขามองดูโรงฝึกกลับได้ดินแห่งที่สองแล้ว เขาก็ถอนใจ

“อยู่คนเดียวแทนที่จะสงบจิตใจได้ กลับกลายเป็นจิตใจว่าุ่นแะไม่น่าเชื่อ”

นี้อาจเป็นบททดสอบหนึ่งที่เขาต้องผ่านไปให้ได้

หลายวันต่อมา ตูลายังรู้สึกจิตใจไม่สงบนิ่ง เขาคิดว่าน่าจะเป็นผลจากการหมกมุ่นฝึกซ้อมมากเกินไป แม้จะไม่นานนัก แต่ค่าสถานะของตุลา ก็เหยียบหลักพันเข้าไปแล้ว เนื่องจากตอนนี้เขาอยู่คลาส 7 ค่าสถานะในช่วงแรกจึงเพิ่มขึ้นเร็วมาก เขาคิดว่าเมื่อค่าสถานะเฉลี่ยแต่ละระดับ 2,000 ความก้าวหน้าคงเริ่มช้าลง และเมื่อค่าสถานะเฉลี่ยถึง 2,500 กว่าจะเพิ่มขึ้นแต่ละแต้มคงยากเลือด

ตุลาตรวจดูรายชื่อเพื่อนๆ พบพบว่าพี่สาวเข้าเกมแล้ว เขาก็ตัดสินใจไปหา

เมื่อออกมาจากบ้านพัก เขาก็ยังเป็นจุดสนใจของผู้เล่นและ NPC ไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะรู้ว่าตุลาไม่ใช่เจ้าเมือง แต่ทุกคนต่างทราบดีว่าตุลาที่เป็นผู้ก่อตั้งเมืองอีเดนและพัฒนาจนกลายเป็นเมืองระดับมหานครยังมีอิทธิพลต่อชนชั้นสูงของเมืองนี้มาก อย่างไรก็ตามแต่เขาเป็นนายใหญ่ตัวจริงของสมาคมการค้าและสมาคมทหารรับจ้างอีเดนที่กระจายอยู่ในทวีปหลัก เขายังเป็นเจ้าของ Eden Bank และ The Royal Casino อีกด้วย

ถ้าไม่ใช่เอาแต่เก็บเนื้อเก็บตัวอยู่แต่ในบ้านพัก คงมีชื่อเสียงโด่งดังกว่านี้อีกหลายเท่า

“น่าจะปลอมตัวแะ” ตูลาเริ่มรู้สึกปวดหัว ไม่คิดว่าการเดินทางไปหาพี่สาวจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ไปได้

สินค้านำเข้าของอีเดนคือ โลหะและอัญมณีธาตุ สินค้าส่งออกคือ กระสุนเวทมนตร์ แน่แน่นอนว่าหลายกลุ่มต้องการซื้อ เพียงแต่สินค้ารายการนี้มีอาณาจักรไอโนว่าผูกขาดอยู่แล้ว หลายคนถึงกับบุกโรงงานผลิตกระสุน

ปีน แต่พอได้เห็นเครื่องจักรที่มีดอว์ฟหลายสิบตนคุมการทำงาน ต่างก็พากันถอดใจ ต่อให้เห็นกรรมวิธีนี้ถี่กวงเวทต่อหน้า ก็ไม่สามารถเข้าใจการทำงานและเลียนแบบได้

จะอย่างไรที่นี้คือเกาะเริ่มต้น การลงโทษหรือทำร้ายผู้อื่นทำได้อย่างจำกัด ภายหลังตุลาจึงเปิดให้คนทั่วไปเข้าชมกระบวนการการผลิต แต่เสียเงิน จะนั่งดูทั้งวันทั้งคืนก็ไม่มีใครว่า ทำให้ไม่มีใครคิดจะลอบเข้าไปดูการทำงานของมันอีก

ส่วนในทวีปหลักก็มีผู้เล่นหลายคนพยายามสร้างปืนรูปแบบต่างๆ เข้ามาตีตลาด แต่เทคนิคในการสร้างกระสุนเวทมนตร์ยังไม่มีใครเลียนแบบ กระสุนเวทมนตร์ของอีเดนได้ กลายเป็นว่าตอนนี้ไม่ว่าจะมีผู้ผลิตปืนที่ราย แต่ทุกคนต่างต้องปรับขนาดลำกล้องให้รองรับกระสุนเวทมนตร์ที่ผลิตจากอีเดน และมีค่าขอรื้อองให้สร้างกระสุนปืนรูปแบบต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่ตุลาคำนึงถึงความสมดุลของเกม จึงยังไม่ได้ลงมือสร้างกระสุนรูปแบบอื่นๆ อีก

แม้จะมีหลายคนพยายามสร้างกระสุนเวทมนตร์มาตีตลาด แต่ยังไม่สามารถควบคุมต้นทุนการผลิตให้มีราคาถูกเท่าตุลาได้ ตุลาจึงยังเป็นผู้ผลิตกระสุนเวทมนตร์รายใหญ่ในโลก MWO

ตัวแทนกลุ่มการค้าหลายคนพยายามขอเจรจากับเขา แน่ใจนอนว่าตุลายอมต้องปฏิเสธ เขามีหน่วยงานซึ่งรับหน้าที่พวกนี้อยู่แล้วและไม่คิดจะก้าวก่าย กว่าที่จะมาถึงศูนย์ฝึกวิชาซีพีได้ก็ลำบากไม่น้อยเลย

“ว่าไงน้องพี กว่าเจ้าฝูงชนมาที่นี้ได้ คงลำบากมากเลยสินะ”

กัญญาอดแสวงน้องชายไม่ได้ เธอเห็นความวุ่นวายและได้ยื่นข่าวการปรากฏตัวของตุลาตั้งแต่แรกแล้ว

ตุลาหันไปดูผลงานของพีสาว เมื่อกัญญาเข้าเกม MWO ส่วนใหญ่จะใช้เวลาศึกษาศิลปะ โดยเฉพาะการวาดภาพ ฝีมือของเธอในตอนนี้นักกล่าวได้ว่ายอดเยี่ยมราวกับจิตรกรมืออาชีพเลยทีเดียว

“โอ้โฮ! พี่ก็ญवादได้เหมือนมาก ยิ่งกับรูปถ่ายเนอะ” ตูลามองภาพดอกไม้ที่กัญญาวาด แล้วเปรียบเทียบกับดอกไม้ของจริง

กัญญายิ้มเล็กน้อยแล้วสัมผัสภาพ เรื่องที่น่าประหลาดใจคือ เธอสามารถหยิบดอกไม้ออกมาจากภาพได้ ก่อนจะส่งดอกไม้ดอกนั้นให้ตุลา

“ทำได้ยังไงกันครับพี่กัญ!!” ตูลาร้องอย่างตื่นตระหนก

กัญญาหัวเราะแล้วอธิบายว่า “สงสัยเพราะโลกนี้แปลกประหลาดกว่าโลกจริงมากละมัง พี่เลยทำแบบนี้ได้ มีอยู่วันหนึ่งที่ทুম์เทศมาจิตใจวาดเต็มที่ ระบบเลยประกาศว่าพี่ได้ทักษะภาพเสมือนจริง ทำให้สามารถดึงสิ่งที่อยู่ในรูปที่ใช้ความตั้งใจมาๆ ออกมาได้ แต่มันอยู่ได้ไม่นานนักหรอกนะ อย่างดอกไม้ดอกนี้ไม่นานก็จะสลายไป”

ตุลาเพิ่งจิตตรวจสอบดอกไม้ในมือแล้วพึมพำเบาๆ

“นี่มัน...พลังธาตุที่ก่อตัวเป็นวัตถุ...เวทมนตร์นี่นา” เขาหันไปถามกัญญา “ทักษะควบคุมธาตุของพี่กัญอยู่ที่ระดับไหนหรือครับ”

กัญญาทำหน้าที่แปลกใจ ตูลาขอร้องให้พี่สาวเปิดดูหน้าต่างระบบปรากฏว่าตอนนี้กัญญาอยู่คลาส 1 ระดับ 100 (พวกแมวพาไปเก็บระดับ) ทักษะควบคุมธาตุอยู่ระดับห้าสิบกว่าๆ ที่สำคัญคือมีครบทุกธาตุทั้งที่ไม่เคยใช้เวทมนตร์แม้แต่บทเดียว

ตุลาอดนึกถึงสุขภาพจิตเงินไม่ได้ ธาราร้อยสายสุดท้ายไหลลงสู่ท้องทะเล ไม่ว่าจะศิลปะ การฝึกจิต ปรัชญา หรือการต่อสู้ หากศึกษาถึงระดับหนึ่งจะเชื่อมโยงถึงกันได้

“บางที่...ตอนที่กัญญาดูรูปคงใช้สมาธิและความตั้งใจสูงมาก จนพลังธรรมชาติตอบรับ กลายเป็นทักษะแปลกประหลาดแบบนี้ได้ ขนาดนักเวทย์ทำไม่ได้เลยนะครับ เหลือเชื่อจริงๆ”

กัญญาหัวเราะแล้วส่ายหน้า “ช่างเถอะ นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่หรอกนะ แถมถ้าไม่ใช่รูปที่เพ่งสมาธิตั้งใจวาดด้วยตัวเองก็ดึงสิ่งที่อยู่ในรูปออกมาไม่ได้ แต่ก็ช่วยให้การวาดของพี่สนุกขึ้นเยอะเลย ว่าแต่ตุลามาหาพี่มีธุระอะไรหรือเปล่าละ”

“แหม แค่ออกมาหาพี่สาวเฉยๆ ไม่ต้องมีธุระก็ได้ครับ พอดีผมรู้สึก
ว่าช่วงนี้จิตใจไม่ค่อยสงบ ไม่รู้ว่าเป็นอะไร พอดีเห็นชื่อพี่ก็ขุ่นสถานะ
ออนไลน์ ก็เลยมาเยี่ยมเท่านั้นเอง”

“ก็ดีแล้วละ ออกมาเดินเที่ยวเล่นชะบั้ง ตูลทำงานหนักเกินไปแล้ว
แค่ธุรกิจในโลกจำลองก็มามากมาย แล้วยังธุรกิจในโลกจริงอีก หาเวลา
ผ่อนคลายบ้างก็ดี ยิ่งในโลกนี้ก็มีจุดประสงค์ให้คนที่เข้ามารู้สึกผ่อนคลาย
อยู่แล้ว อย่าซีเรียสมากไปจะดีกว่า”

ตุลาอัมรับ พี่สาวของเธอใช้เวลาในโลกจำลองเพื่อผ่อนคลายจิตใจ
จริงๆ แตกต่างกับเขาที่เข้าข่าหาเรื่องใส่ตัว สองพี่น้องพูดคุยกันต่อ
ประมาณสองชั่วโมง ตุลา ก็ขอตัวกลับบ้านพัก แน่ใจว่าครั้งนี้เขาไม่กล้า
เดินฝ่าฝูงชนให้วุ่นวายอีก และใช้ไบวาร์ปพิเศษเดินทางกลับบ้านพักทันที

หลังจากน้องชายลับสายตาไปแล้ว ก็ญญาภิธอนใจเบาๆ จากการ
สนทนาที่ผ่านมา เธอพอจะจับเค้าได้แล้วว่าจิตใจของน้องชายเธอไม่สงบนิ่ง
มาหลายวันเนื่องจากสาเหตุใด ทำให้อดเป็นห่วงไม่ได้

“นายตุลโตเป็นหนุ่มแล้วสินะ แต่ก็น่าเป็นห่วง หรือจะเป็นอย่างไรที่
เขาว่่ากัน ความรักครั้งแรกมักไม่สมหวัง...”

วันต่อมา ในช่วงเย็นหลังการทำกิจกรรมของชมรมที่โรงเรียน
ชัยบอกให้ตุลารู้ว่าอีกไม่นานเขากับพวกแมวและลูน่าจะกลับไปทีเกาะ
เริ่มต้นอีกครั้ง

“พวกเราฝึกที่ทะเลสาบไพลินมานานแล้ว ตอนนี้อยู่รู้สึกว่าฝีมือ
ไม่พัฒนาขึ้น ฉันเลยคิดจะพาพวกแมวกับลูน่าไปส่งที่อีดอน หลังจากนั้นฉัน
จะกลับเข้าไปดูแลสมาคมการค้าอีดอนที่ทวีปหลักต่อ คิดว่าคืนนี้พอออนไลน์
อีกครั้งก็คงกลับไปถึงอัลกัสแล้วละ”

“งั้นเหวอ” ตุลาพูดแล้วถามว่า “แล้วพวกว่่าที่สายลับของฉันจะ
เด็กๆ พวกนั้นจะอยู่ในทวีปหลักต่ออย่างนั้นเหวอ”

“ใช่ เห็นพวกนั้นบอกว่าจะเก็บระดับให้ได้คลาส 5 ระดับ 100 ก่อน

แล้วค่อยกลับไปหาแก คงใช้เวลาเป็นปีนั่นแหละ อย่างว่า NPC ในเกมระดับ
ขั้นห้าจะตาย แคมเด็กของแกแต่ละคนมีสัตว์เลี้ยงเป็นงูสามหมาป่าสอง รวม
คนละห้าตัว กว่าระดับจะดันคงรากเลือด”

“ฝีมือของพวกนั้นเป็นยังไงบ้างล่ะ พัฒนาไปมากไหม”

ชัยอดยิ้มไม่ได้ “หึๆ บอกตามตรงนะ ถ้าไม่ใช้รู้แต่แรกว่าสิบคนนั้น
เป็น NPC ในเกม ฉันต้องคิดว่าเป็นผู้เล่นแน่นอน ความสามารถและ
ค่าสถานะพัฒนาแบบก้าวกระโดด เร็วพวๆ กับผู้เล่นเลย เมื่อก่อนสิบคนนั้น
เจอขุนพลภูตน้ำแข็งแค่หนึ่งตนถึงกับจอดไม่ต้องแจว แต่ตอนนี้พอทั้งสิบคน
รวมพลังกันกลับรับมือขุนพลภูตน้ำแข็งหนึ่งตนได้สบายๆ ลองให้พวกนั้น
ท่องเที่ยวในทวีปหลักสะสมประสบการณ์สักพัก รับรองว่าจะกลายเป็น
ผู้ช่วยมือดีของแกแน่นอน”

ตุลาพยักหน้าอย่างพึงพอใจแล้วหันไปทางคิง

“พวกแกว่ากันบ้างล่ะ นุกเบิกดินแดนแห่งเทพไปถึงไหนแล้ว”

กรยิ้มอย่างภาคภูมิใจ “อีกไม่นานฉันจะกลายเป็นผู้เล่นระดับสูงแล้ว
แค่ผ่านอีกไม่กี่ภารกิจ ฝีมือก็จะสูงขึ้นจนแก่ตะลึงแน่นอน”

เอกอธิบายเพิ่มเติมว่า “พอดีพวกเราเปะปะไปเจอเผ่าเอลฟ์ในทวีป
เทพ แล้วไถ่กรเข้าไปตีสนิทด้วยนะ ตอนนั้นก็เลยได้รับการฝึกเพื่อเลื่อนระดับ
สายพันธุ์ให้กลายเป็นไฮเอลฟ์ คงติดแหงกอยู่ในทวีปนี้ไปอีกนาน ถ้าได้เป็น
ไฮเอลฟ์แล้วจะมีทางเลือกสองทางคือ ยกระดับสายพันธุ์ให้กลายเป็น
Ancient Elf หรือสละร่างยกระดับกลายเป็นเผ่าเทพ แต่คงอีกนานแหละ
กว่ามันจะทำได้”

จากนั้นเอกก็ถอนใจ “น่าเสียดายที่ฉันเป็นคนเดียวที่ไม่ได้ฝึกฝนอะไร
เป็นขึ้นเป็นอันในทวีปเทพ คงต้องรอไปเสียดโชคอีกทีที่ทวีปมารหรือ
ทวีปมังกรนั่นแหละ”

“ไอ้ที่แก่ฝึกอยู่ก็เก่งอยู่แล้วนี่หว่า ไม่เห็นต้องกังวลเลย แต่มีปราณ
กิเลน วิชามืด และเทคนิคการใช้ปืน ก็เที่ยวในสามทวีปใหม่ได้สบายๆ แล้ว
เอาแต่บ่นอยู่ได้ นำหมั่นไส้” คิงอดเหน็บแนมไม่ได้ บางครั้งเขาก็อิจฉาเอก

ที่ตุลามากจะแนะนำวิชาการระดับสุดยอดให้มากกว่าใครๆ

“ส่วนฉันได้รับคำแนะนำจากพวกเอลฟ์ให้ไปฝึกฝนที่เหมืองแร่ใกล้ๆ ที่ตั้งเผ่าเอลฟ์ เพราะที่นั่นเป็นเหมืองแร่โบราณที่มีพลังธาตุโลหะหนาแน่นที่สุด คงอีกนานเหมือนกันกว่าจะบรรลุวิชาปรารถนาธาตุโลหะชั้นสูง ได้ชื่อเคยบอกไว้ว่าเผ่ามังกรมีสายพันธุ์หนึ่งเป็นมังกรเหล็ก เอาไว้ไปทวีปมังกรเมื่อไหร่ ฉันจะหาทางเปลี่ยนเผ่าเป็นเผ่าพันธุ์นี้ให้ได้” คิงกล่าวอย่างมุ่งมั่น

“หึๆ ขอให้โชคดีก็แล้วกัน” ตูลาเอ่ย เขาเคยได้ยินเจ้าเอิร์ทส์ตีร์เวทองค์รักษ์บอกว่า เผ่าของมันแข็งแกร่งเป็นรองมังกรโลหะ เลยแนะนำคิงเนื่องจากเผ่ามังกรโลหะนั้นจะเหมาะกับคิงมากกว่า

“หึๆ” ชัยหัวเราะเบาๆ แล้วคุยชมเพื่อนอีกสามคน “พวกแกสามคนเข้าไปในทวีปใหม่แล้ว รีบๆ พัฒนาฝีมือเข้าละ บอกไว้ก่อนนะ ตอนนี้อเทมที่ฉันใช้ทั้งตัวมีแต่ของระดับ S ทั้งนั้น เกจพลังจิตกับพลังเวทก็ทะลุหลักล้านแล้ว ถ้าพวกแกอึดอดทนฉันแข่งหน้าไปไกลแน่นอน”

“เฮ้ย! แกทำได้ยังไงวะ เร็วเป็นบ้า” คิงอดร้องออกมาไม่ได้

ชัยพยักพยิดกับตูลา “ก็ไม่มีอะไรมาก พอดีช่วงที่ผ่านมา ก่อนเดินทางกลับฉันพาทุกคนไปสำรวจอาณาเขตกักวิญญาณที่ได้ชื่อทำลายทิ้งปรากฏว่าเจออาวุธชุดเกราะโบราณเพียบ ยิ่งกว่าขุมทรัพย์ซะอีก แต่ละชิ้นระดับ A ขึ้นไปทั้งนั้น โดยเฉพาะถ้ำน้ำแข็งที่เคยเป็นของศิโยมีแต่ของระดับ S ตอนนี้นั้นกับพวกว่าที่สายลับของได้ชื่อเลยมีของระดับสูงใช้ทั้งตัวยังล่ะ”

อาณาเขตกักวิญญาณคงอยู่มานานนับพันปี แถมข้างในยังมีกระแสพลังงานหนาแน่นกว่าภายนอกเป็นสิบเท่า ศาสตร์อาวุธและชุดเกราะที่อยู่ในอาณาเขตนั้นมายาวนานย่อมดูดซับพลังจนพัฒนาเป็นไอเทมระดับสูงที่มีพลังแฝงมหาศาล

“หือ มีของที่สมบูรณ์มากขนาดนั้นด้วยหรอ” ตูลาอดสงสัยไม่ได้เท่าที่จำได้ ของแต่ละชิ้นเสียหายเพราะพวกที่อยู่ใต้นั้นต่อสู้กันตลอดเวลา จนไม่น่าจะมีชิ้นไหนมีสภาพดี

“อย่าดูถูกพวกเด็กๆ ไป ถึงพวกนั้นจะไม่ได้เชี่ยวชาญการสร้างอาวุธมากนัก แต่ก็มีฝีมือซ่อมแซมอาวุธไม่ต่างกับช่างระดับสูงเท่าไร โดยเฉพาะไอเทมที่อยู่ในถ้ำน้ำแข็งค่อนข้างสมบูรณ์ มีตำหนิไม่มากนัก ส่วนของที่ติดอยู่ตามซอกน้ำแข็งถึงจะเสียหายจนแทบจะเดารูปร่างเดิมไม่ออก แต่ก็พอจะเอามาใช้เป็นวัตถุดิบในการซ่อมแซมได้ น่าเสียดายที่ฉันมีเวลาสำรวจไม่กี่วัน เลยรวบรวมไอเทมระดับ S ได้ไม่กี่ชิ้น”

กลุ่มว่าที่สายลับทั้งสิบคนของตุลาได้รับการฝึกฝนที่หลากหลาย และการสร้างสรรคกับซ่อมแซมอาวุธก็เป็นหนึ่งในบทเรียนที่ตุลาสั่งให้พวกเขาศึกษาจากศูนย์ฝึกวิชาชีพแห่งเมืองอีเดน

“ว้าว!” เอกร้อง “ตอนนี้ราคาไอเทมระดับ A กับระดับ S กำลังขึ้น แกลงรวยละเลยสินะ”

นี่ก็เป็นเรื่องแปลกอีกเรื่องหนึ่งของเกม MWO ไอเทมระดับสูงเชื่อว่าจะมีราคาแพง ที่ผ่านมาไอเทมระดับ B ที่มีคุณสมบัติดีๆ ยังมีราคาสูงกว่าไอเทมระดับ A เสียอีก เนื่องจากผู้เล่นที่มีระดับต่ำไม่สามารถใช้งานไอเทมระดับสูงได้ เคยมีบางคนตั้งราคาไอเทมระดับ S ไว้สูงลิบ ผลคือไม่มีใครอยากซื้อ นอกจากพวกที่มีเงินถุงเงินถังที่ซื้อมาเก็บไว้ดูเล่น แต่ตอนนี้สถานการณ์เริ่มเปลี่ยนไป ระดับความสามารถของผู้เล่นส่วนใหญ่เริ่มสูงขึ้น ทำให้ไอเทมระดับ B ที่เคยเป็นที่นิยมเริ่มมีราคาลดลง ไอเทมระดับ A เริ่มเป็นที่ต้องการมากขึ้น จนราคาของมันถีบตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ชัยส่ายหน้า “ถึงจะเป็นไอเทมระดับ S แต่คุณสมบัติของมันไม่ได้ดีเด่นเท่าไรหรอก คงต้องเอามาให้ได้ซื้อช่วยตรวจสอบอีกที ได้ซื้อเคยดัดแปลงชุดเกราะระดับ S ให้เร็วว่ะ น่าจะช่วยดัดแปลงไอเทมพวกนี้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้”

“อาจเป็นเพราะการยกระดับของไอเทมที่พวกแกเก็บได้ไม่ได้เกิดจากการใช้งาน แต่เกิดจากการดูดซับพลังงานมานานจนมีพลังแฝงเพิ่มขึ้นก็ได้” ตุลากล่าวอย่างครุ่นคิด

การยกระดับของศาสตราในอาณาเขตก็กฎวิญญานที่ลุ่มสลายคล้าย

ก้อนแร่ในเหมืองที่มีพลังงานหนาแน่น ต่อให้ผ่านไปเป็นร้อยเป็นพันปีก็ยังเป็นก้อนแร่ที่ไม่มีคุณสมบัติใดๆ แต่มีพลังงานแฝงมากกว่าจนกลายเป็นแร่ระดับสูงเท่านั้น ต่างกับการยกระดับไอเทมผ่านการใช้งานวงจรพลังงานของมัน ซึ่งจะทำให้เปลี่ยนรูปจนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับพลังงานแฝงแน่นอนว่าต้องใช้งานจนอาวุธชิ้นนั้นหลอมรวมกับพลังงานของเจ้าของได้ แต่ตุลาสามารถปรับแก้วงจรพลังงานของมันให้เหมาะสมกับพลังแฝงที่มีได้

“คงต้องเห็นกับตาก่อนละนะ ถึงจะพอรู้ว่าเสริมคุณสมบัติของมันได้มากแค่ไหน ว่าแต่แกนมากขึ้นล่ะ”

“ก็หลายร้อยชิ้นอยู่ พวกอาวุธและชุดเกราะส่วนใหญ่ใช้การไม่ได้แล้ว แต่พวกเครื่องประดับ ถ้าไม่ใช่ของที่เสริมคุณสมบัติธาตุไฟยังพอใช้การได้ ฉันก็เลือกๆ ของที่ดูใช้การได้มาเท่าที่ขนไว้นั้นแหละ อืม...ก่อนกลับฉันสั่งพวกลูกน้องของแกให้รวบรวมสิ่งของเท่าที่หาได้มาให้มากที่สุด แล้วขนไปฝากไว้กับพวกภูตน้ำแข็ง เอาไว้แกใช้พลังได้เมื่อไหร่ ค่อยไปขนกลับมาที่อื่นอีกที”

ตุลาอดหัวเราะไม่ได้ “นี่กะไม่เหลือให้คนอื่นเก็บไปใช้บ้างเลยหรอ กไม่ใช้เล่นเล่นนี่หว่า”

“ฮะๆ ถึงจะเป็นแค่เศษเหล็ก แต่อยู่ในบรรยากาศแบบนั้นเป็นพันปี มันก็กลายเป็นโลหะระดับสูงไปแล้วละ ถ้าสายตาของฉันไม่ผิดพลาดเศษเหล็กธรรมดาในนั้นยังเหนือกว่าเหล็กเย็นที่สุดได้จากใต้ทะเลลึกซะอีก แถมเขตนั่นเชื่อว่าจะมีใครกล้าเข้าไปใกล้ ปล่อยให้เสียเปล่า สู้เราเก็บมาใช้เองจะดีกว่า”

ซัยกล่าววกลับหัวเราะ แล้วเปิดไฟล์ข้อมูลจากโทรศัพท์ส่งให้ตุลา ในนั้นมีรูปของผลึกที่ส่องประกายสีชาวลึบกว่าก้อน ตุลาจดจำไอเทมที่ซัยแสดงได้จึงร้องเสียงดัง

“อัญมณีแห่งจิตวิญญาณ!!!”

“ใช่แล้ว” ซัยพยักหน้ารับ “จะบอกว่าตอนนี้อาวุธคู่มือของฉันกับพวกของที่สายลับกลายเป็นศาสตราวิญญานไปแล้ว แต่โชคร้ายเป็นบ้า

พอดาบของฉันทันกลายเป็นศาสตราวิญญูณ มันดันไม่ยอมรับฉันทันเป็นเจ้าของ กลายเป็นว่าตอนนี้อาวุธดีขึ้น แต่ฝีมือกลับลดลงซะงั้น ฉันทันเลยไม่กล้าฝาน มันกับอาวุธหรือไอเทมชิ้นอื่นเลย”

“ศาสตราวุธล้วนมีญาณวิถึ พอได้รับการยกระดับกลายเป็นศาสตราวิญญูณก็ต้องใช้ความพยายามในการควบคุมมากขึ้นนั่นแหละ พวกแกยังโชคดีที่ฝานอัญมณีแห่งจิตวิญญูณกับอาวุธได้ ไม่เหมือนพวก Freedom ที่ศาสตราวิญญูณที่สร้างขึ้นไม่มีวันยอมรับพวกมันเป็นเจ้านายเด็ดขาด” ตูลาปลอบใจชัย เขาคิดว่าอีกไม่นานชัยคงควบคุมอาวุธที่พัฒนาขึ้นมาได้

“หือ พวก Freedom มีปัญหาอะไรหะอ ทำไม่ถึงบอกว่าพวกมันไม่มีวันควบคุมอาวุธของตัวเองได้ละ” คิงถามอย่างสงสัย ตอนแรกเขาก็อิจจายัยอยู่บ้าง แต่ตอนนี้อยาการู้ข้อมูลของศาสตราวิญญูณมากกว่า

ตูลาส่ายหน้า “พวก Freedom ใช้วิธีการบีบบังคับทรมานผู้อื่นในการสร้างอัญมณีแห่งจิตวิญญูณ ดวงจิตที่แผ่ความแค้นเหล่านั้นยอมรับทุกคนได้ แต่ไม่มีวันยอมรับอพลโลเด็ดขาด การควบคุมอย่างสมบูรณ์อาจทำได้ แต่ต้องใช้เวลานานมาก ส่วนสิ่งที่พวกนั้นทำผิดพลาดที่สุดก็คือพวกนั้นใช้ศาสตราวุธชั้นสูงที่สร้างขึ้นเพื่อปกป้องอาณาจักรเฟลออน จิตสำนึกของผู้สร้างยังแผ่อยู่ในนั้นอย่างชัดเจน ทันทีที่พวกนั้นทรยศอาณาจักรต้นสังกัด อาวุธพวกนั้นยอมไม่ยอมรับพวกอพลโลอีกต่อไป ยิ่งกลายเป็นศาสตราวิญญูณที่แค้นเคืองเจ้าของ ถ้าไม่ลบตัวละครใหม่ พวกอพลโลคงไม่มีวันควบคุมมันได้”

ตูลาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังถึงเรื่องที่เขาเคยปะทะกับอพลโล แล้วทดลองชิงดาบแกรนด์ครอสอาวุธคู่มือของอพลโล พอฝานจิตกับมันก็พบว่าดาบเล่มนั้นไม่มีวันยอมรับราชาแห่งอาณาจักร Freedom เป็นนาย เขาจึงตัดสินใจส่งมันคืนให้อพลโล หากราชาแห่งอาณาจักร Freedom ใช้ดาบเล่มนั้นต่อไป ย่อมไม่มีวันก้าวสู่คลาส 6 ได้ หากคิดจะบรรลุแก่นแท้แห่งศาสตรา ไม่เพียงต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ อาวุธคู่มือก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่อาจละเลยได้

ชัยระบายลมหายใจออกจากปาก “โชคดียี่งั้นผสวนอัญมณีแห่งจิตวิญญาณกับดาบอย่างเดียว ไม่ได้ผสวนมันกับไอเทมชิ้นอื่น ไม่อย่างนั้นคงลำบากกว่านี้เยอะ”

“ว่าแต่มีอัญมณีแห่งจิตวิญญาณเยอะขนาดนั้นเลยหรอ” ตุลาสนใจมาก การสร้างอัญมณีแห่งจิตวิญญาณต้องฝังแร่สี่อัญมณีในอาณาเขตกัฏวิญญาณ เพื่อดูดซับพลังงานวิญญาณเข้มข้นเป็นเวลานานอย่างดวงวิญญาณแห่งเกาะเริ่มต้นหลายพันดวงยังต้องใช้เวลาถึงยี่สิบกว่าปี ในอาณาเขตกัฏวิญญาณที่มีดวงวิญญาณชั้นสูงหลายล้านดวง แถมเป็นอาณาเขตที่คงอยู่มานับพันปี คงมีของแบบนี้ไม่น้อย

“เก๋ลิ้น” ชัยตอบสั้นๆ แล้วอธิบายเสริมว่า “ไอเทมชั้นสูงอื่นๆ ต้องขุดหิมะละลายน้ำแข็งหลายชั้นกว่าจะหาได้ แต่อัญมณีแห่งจิตวิญญาณนี้พอตกค่าก็ส่องแสงออกมาเองเลย พวกเราสำรวจพื้นที่แค่หนึ่งในสิบยังเจอเป็นสิบยี่สิบก่อน โชคดีที่ทักษะตรวจสอบของพวกเด็กๆ สูงพอ เลยทำให้รู้ว่าอัญมณีที่ส่องแสงทะลุพื้นดินขึ้นมาคืออะไร ตอนนี้อยู่ก้นของแกใช้ศาสตร์วิญญานกันทุกคนแล้ว น่าเสียดายที่ดึงพลังศาสตร์ที่ใช้ออกมาได้ไม่เต็มที่ เลยหยุดอยู่แค่อาวุธคู่มือ ไม่กล้าผสวนมันกับไอเทมชิ้นอื่น”

ขณะที่สนทนาอยู่ห้องฟ้าก็เริ่มมีดลง ตุลาจึงนัดแนะชัยให้ไปพบกันอีกครั้งในเกม จากนั้นทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

ตุลาเล่นเกมเร็วกว่าปกติ เขาพบว่าในโรงฝึกกลับได้ดินแห่งที่สอง มีพวกแมวและสุนัขมารออยู่แต่แรกแล้ว ทันทีที่ตุลาปรากฏกาย แมวทั้งห้าตัวก็กระโดดเกาะตัวเขาอย่างรวดเร็ว สำหรับตุลาที่ตอนนี้ค่าสถานะเฉลี่ยอยู่ที่ระดับพันกว่าๆ แรงปะทะจากพวกแมวทั้งห้าตัวจึงทำเอาเขากระเด็นกันจ้าจ้า

“คิดถึงตุลาที่สุดเลย!” มารอนร้องอย่างดีใจ พลังปืนปายไปรอบตัว ตุลาอย่างคุ้นเคย แมวอีกสี่ตัวก็เช่นกัน

“เฮ้ยๆ ไอพวกนี้เนี่ย พวกแกไม่ใช่แมวน้อยเหมือนเมื่อก่อนแล้วนะ อย่า

ชนลี้เจ้าเหมียว!” ตุลากร้องเบาๆ อย่างสุขใจเช่นกัน เขาเองก็คิดถึงเจ้าเหมียวพวกนี้มาก เพียงแต่ตอนนี้พวกมารอนกลายเป็นแมวตัวเต็มวัยแล้ว เมื่อมีแมวตัวใหญ่เกาะหัวเกาะไหล่จึงทำให้รู้สึกอึดอัดอยู่บ้าง

ลูน่านั่งลงข้างๆ ตุลาแล้วเหยียดแขนบิดขี้เกียจ “เฮ้อ...พอใช้ร่างเทพนานๆ แล้วกลับไปใช้ร่างแพรี กลับรู้สึกเหมือนไม่คุ้นเคยซะงั้น กว่าจะพาเจ้าสองตัวนี้เข้ามาที่นี่ได้ก็เหนื่อยมากเลย”

เทพสาวที่ไปยังหามาป่าหิมะสองตัวที่นอนหมอบใกล้ๆ ข้อตกลงของตุลากับลูนาคือ เมื่อพบเจอผู้คน เทพสาวจะต้องใช้ร่างแพรี ส่วนเจ้าหามาป่าหิมะตอนนี้กลายเป็นสุนัขเลี้ยงไปแล้ว แต่ดูเหมือนทั้งสองตัวจะไม่ได้ผิดหวังอะไร แค่นั่งอยู่ใกล้ลูน่าที่ส่งคลื่นพลังแห่งจันทร์อาอ้อมมาจากวงตลอดเวลา พวกมันก็มีความสุขมากแล้ว แน่แน่นอนว่าการที่หามาป่าซึ่งมีความสูงกว่าสองเมตรจะเข้ามาที่นี่ได้ ลูน่าคงต้องเปลืองแรงในการเจรจากับพวกทหารไม่น้อยเลย

“ลูน่า ใช้เวทสื่อสารบอกพวกเร่าให้ผสมพลังกับอาวูธ ชุดเกราะและเครื่องแต่งกาย จนกว่าจะกลายเป็นไอเทมส่วนบุคคลที่ยอมรับผู้ใช้เพียงคนเดียว แล้วค่อยเอาอัญมณีแห่งจิตวิญญาณมาผสานที่หลัง ไม่อย่างนั้นคงอีกนานกว่าไอเทมพวกนั้นจะยอมรับพวกเร่าเป็นเจ้านายที่แท้จริง”

ตุลานั้นเรื่องสำคัญออกจิงรีบสั่งให้ลูน่าติดต่อกลุ่มเรล่าทันที หลังจากพวกเรล่าสำรวจอาณาเขตกักวิญญาณที่ล่มสลาย เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับก็เปลี่ยนไปหลายอย่าง คงต้องใช้เวลากันนานจึงจะใช้ความสามารถได้เต็มที่ ถ้ารีบผสานอัญมณีแห่งจิตวิญญาณในตอนี้ กว่าจะควบคุมพลังของไอเทมชนิดใหม่ได้ก็ยิ่งต้องใช้เวลา โชคดีที่ลูน่ากลับมาพอดีเลยฝากให้เธอติดต่อแทนเขายังอยู่ในสภาพถูกผนึกพลัง และไม่คิดจะฝืนใช้พลังกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แบบนี้

“ไวต์ ซิลเวอร์” ตุลาหันไปกล่าวกับสองหามาป่าร่างใหญ่ “พวกแกสองตัวคงยังไม่ชินกับสภาพอากาศของที่นี่ พอชินแล้วพวกแกต้องเข้าไปฝึกฝนในตึกนั้น เลือกระดับง่ายๆ ก่อนละ เพราะเท่าที่จำได้ พวกแกยัง

ด้านทานคำสาปได้แยะมาก อีกสักสองสามวันลองเข้าไปทดสอบในนั้นก็แล้วกัน”

สองหมาป่าเงยหน้ามองตุลา แล้วหับตาลงตามเดิมอย่างไม่สนใจ อันที่จริงการที่สองหมาป่าไม่แสดงความจงรักภักดีต่อตุลาเหมือนเป็นสัตว์เลี้ยงนั้นไม่ใช่เรื่องแปลก แม้สถานะของพวกมันจะเป็นสัตว์เลี้ยงของตุลา แต่บุคคลที่พวกมันติดตามอย่างแท้จริงคือเทพธิดาจันทร์หาต่างหาก

แม้พวกแมวจะมีสถานะเป็นสัตว์เลี้ยง แต่มันเป็นสัตว์เลี้ยงธรรมดา ยังปฏิบัติกับตุลาเหมือนเพื่อนเล่น หมาป่าขาวและหมาป่าเงินเคยเป็นระดับบอสมาก่อน ย่อมไม่เห็นว่าคุณค่าของตัวเองต่ำต่อยกกว่าตุลาตรงไหน ถึงจะยอมรับว่าตุลามีฝีมือเหนือกว่าหลายสิบเท่า แต่ฝีมือเหนือกว่าก็ไม่ได้แปลว่าจะมีศักดิ์ศรีสูงกว่าอดีตบอสแห่งเผ่าพันธุ์อย่างพวกมัน

“แฉ่ววว!” บลิ่งก้าที่นั่งอยู่บนตักตุลากระโดดออกมาแล้วเริ่มคำราม เจ้าหมาป่าตัวใหญ่บังอาจแสดงท่าทีเหนือกว่าตุลา แสดงว่าพวกมันเห็นว่าตุลาต่ำชั้นกว่า พวกแมวซึ่งมองว่าตุลาเป็นเพื่อนเล่นที่มีศักดิ์ศรีเท่ากันย่อมยอมไม่ได้

แม้ตุลาจะใช้พลังพิเศษไม่ได้ ไม่สามารถอ่านใจสัตว์เลี้ยงได้ แต่ก็พอเดาความคิดของพวกมันออก จึงอดถอนใจไม่ได้

‘เวรกรรม เราเลี้ยงดูไอ้พวกนี้ผิดพลาดตรงไหนหน่า พวกแมวมองเราเหมือนเพื่อนเล่น พวกหมามองเราเหมือนตัวที่มีศักดิ์ศรีต่ำกว่า ส่วนยายลูน่า...ไม่รู้เหมือนกันแฮะ คงเห็นเราเหมือนเป็นเพื่อนเล่นละมัง’ ตุลาได้แต่คิดในใจปลงๆ

ขณะที่หมาแมวกำลังจะวางมวยกัน ตุลา ก็ห้ามเบาๆ “บลิ่งก้า พอได้แล้วน้า สองตัวนี้ถ้าไม่ฝึกแล้วฝีมือก็จะจอกก็ปล่อยให้พวกมันไป ฉันไม่บังคับ ถ้าฝีมืออ่อนมากเกินไปก็แค่ยกเลิกพันธสัญญา ไม่ให้พวกมันเป็นผู้ติดตาม เพราะฉันไม่อยากได้ตัวถ่วง”

คำกล่าวของตุลาทำให้มวยหมาแมวที่กำลังจะเริ่มยุติลงจับพลันดูเหมือนคำกล่าวอย่างไม่ตั้งใจของเขาจะทำร้ายความรู้สึกของผู้ติดตาม

ไม่น้อย ไม่เพียงสองหมาป่า กระทั่งห้าแมงและลูน่าก็มีสีหน้าสลดลง ทั้งหมดยังจำได้ดีถึงการพบกันครั้งสุดท้ายที่ทะเลสาบไพลิน หากนับสภาพของตุลาที่ถือดาบผ่าประตูซึ่งปลดผนึกแล้วเป็นมาตรฐาน แถมยังมีมังกรมคศาส 6 และมังกรดินคศาส 6 ขนาดมหึมาที่เป็นผู้ติดตาม เกรงว่าทุกตัวในห้องนี้คงเป็นได้เพียง ‘ตัวถ่วง’ ของตุลา

“อ้าว เลยกลายเป็นหงอยกันหมดเลยแฮะ” ตุลาอดรู้ลึกรู้เข้าใจไม่ได้ เมื่อหันไปมองหญิงสาวที่อยู่ด้านข้าง ก็ได้เห็น ‘เทพหงอย’ จนรัศมีที่เปล่งออกมาลดลง

“เอาน่า ฉันเองก็เชื่อว่าคงตั้งแต่เกิด พวกนายฝึกไปนานๆ เดียวก็ตามทันน้า” ตุลาปลอบใจทั้งห้อง แน่ใจว่าพวกแมงที่อยู่ร่วมกับตุลามายาวนานที่สุดย่อมฟื้นตัวก่อน พวกนี้เห็นพัฒนาการของตุลามาดังแต่ตอนที่ยังใช้พลังพิเศษไม่ได้จนถึงตอนนี้ ส่วนลูน่าและหมาป่าสองตัวยากจะทำใจได้ พวกนี้รู้จักตุลาตอนเก่งกล้าสามารถแล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกที่ว่าชีวิตนี้คงยากจะตามทัน

ขณะที่พวกหมาแมงกำลังกระอักกระอ่วน ชัยก็เข้ามาในโรงฝึกลับใต้ดินแล้วทักทายอย่างเป็นกันเองว่า

“เจ้าเหมียว ลูน่า ใจ๋หมายักษ์ ไม้รอกันเลยนะ”

ปกติเรือเดินสมุทรข้ามทวีปจะใช้เวลาสองวัน ชัยลงเรือแล้วออฟไลน์ พอเรือโดยสารเดินทางมาถึงเกาะอัลกัส พวกลูน่ายอมไม่เสียเวลารอชัยออนไลน์อีกหลายวันอยู่แล้ว ทั้งหมดจึงตรงดิ่งสู่อีเดนทันที

ลูน่าที่กำลังหดหู่มื่อได้เจอชัยก็ลุกขึ้นทักทายอย่างสนิทสนม ภาพที่ปรากฏถึงกับทำให้ตุลาารู้สึกหงุดหงิด

ชัยสัมผัสได้ถึงบรรยากาศแปลกๆ เพราะลูน่าถึงจะยิ้มแย้มแจ่มใส แต่ก็แค่การแสดงออก พวกแมงก็ดูไม่คึกคักเข้มแข็งเหมือนเคย หมาสองตัวที่นอนหมอบก็หลับตาไม่มีส่งวราสีเหมือนที่เคยเป็น ที่สำคัญตุลายังมีสีหน้าหงุดหงิดไม่พอใจซึ่งไม่เห็นบ่อยนัก

“ตกลงว่าเกิดอะไรขึ้นวะ” ชัยแยกตัวจากลูน่า แล้วกระซิบถามตุลา

เขาๆ “หน้าตาแกไม่พอใจแบบแปลกๆ ทะเลาะกับพวกแมวเหรอ”

“ทะเลาะกับพวกแมวเหรอ...ไม่นี่” ตุลาตอบคำถามแล้วอดคิดในใจไม่ได้

‘จริงสิ แล้วเราหงุดหงิดเรื่องอะไรกัน’ พอครุ่นคิดถึงเรื่องนี้ เขาก็นึกถึงภาพลูนาคูยิ์มแย้มสนิทสนมกับชัย แล้วอารมณ์ที่เริ่มสงบลงก็คุกรุ่นขึ้นมาอีกครั้ง

‘นี่เรา...หึงอย่างนั้นเหรอ กับลูนาคูยิ์นะ!’ ในที่สุดตุลาที่เข้าใจแล้ว การฝึกฝนที่ผ่านมาในช่วงนี้จิตใจเขาไม่สงบนิ่ง อาจเป็นเพราะนี่เป็นครั้งแรกที่เขาไม่ได้ใกล้ชิดเทพสาวนานมากขนาดนี้ ตั้งแต่ลูนากลายเป็นผู้ติดตามของเขา ไม่เคยมีคืนใดที่เขาเกมแล้วจะไม่ได้ใช้เวลาร่วมกัน มีเพียงช่วงหลังนี้เองที่เขาไม่ได้พบหน้าเทพสาวแสนสวยตนนี้ บางทีความสัมพันธ์นี้อาจพัฒนาไปมากเกินกว่าที่เขาจะคาดคิด ยามอยู่ร่วมกัน เขาเองก็ไม่ได้ใส่ใจ แต่เมื่อต้องแยกห่าง ในที่สุดเขาก็เริ่มเข้าใจหัวใจตนเอง เมื่อปริศนาเรื่องหนึ่งคลี่คลายได้ ภาพรวมทั้งหมดก็กระจ่างชัด

ไปเหม่ยเซียน สาวน้อยแสนสดใส ตุลาของเธอเป็นเพียงน้องสาวที่น่ารัก

ซูเยี่ย ดาราสาวผู้มีความงามเกาะกุมหัวใจชายหนุ่มหลายประเทศ ตุลาเห็นเป็นเพียงคนนำคบหา

ซาร่า เด็กสาวผู้มีหัวใจยึดมั่น เปี่ยมไปด้วยความศรัทธา ตุลากลับไม่สามารถมองเธอได้มากกว่าเพื่อนสนิท

ที่ผ่านมามีหญิงสาวหลายคนเข้าใกล้ตุลา แต่เขาไม่เคยหันเหใจให้หญิงสาวคนใดมาก่อน แม้กระทั่งมายาแห่งจิตของลัสต์ ซักคิวบัสสาวที่ไม่ใช่ชายหนุ่มคนใดก็ยากจะต้านทาน ก็ไม่ทำให้เขาหลงใหล ไม่ใช่ว่าเขาผิดปกติหมดความสนใจในเพศตรงข้าม ไม่ใช่ว่าเขามีกิจกรรมมากมายจนละเลยเรื่องรักๆ ใคร่ๆ แต่แท้จริงแล้วส่วนลึกในหัวใจของเขาประทับใจภาพของหญิงสาวคนหนึ่งเอาไว้แล้วต่างหาก

ตุลาเพิ่งเข้าใจหัวใจตัวเองในวันนี้...ความรักที่ผิดพลาด เขาหลงรัก

บุคคลที่ไม่ควรจะรักที่สุดเสียแล้ว

“ไม่นึกเลยว่าที่ฉันเคยเตือนแก่ไว้ ฉันจะทำผิดพลาดซะเอง” ตูลากกล่าวเรียบๆ เขาเคยเตือนชัยว่าอย่าได้หลงรัก NPC ในเกมเด็ดขาด เพราะจะไม่มีวันลงเอยอย่างมีความสุขแน่นอน ใครเลยจะคาดคิด เขากลับทำไปแล้วโดยไม่รู้ตัว

“คำเตือน...เรื่องอะไรกันวะ แล้วคนอย่างแกเคยทำอะไรผิดพลาดด้วยหรือ” ชัยเอ่ยอย่างสงสัย

“ฮะๆ คนเรามีใครไม่เคยทำผิดพลาดบ้างเล่า ฉันเองก็เป็นแค่คนธรรมดา” ตูลา รู้สึกอย่างนั้นจริงๆ ไม่เคยมีครั้งไหนที่เขาจะรู้สึกว่าตัวเองเป็นแค่คนธรรมดาเท่าครั้งนี้มาก่อน หลังจากเขาสลัดศิระระแงงๆ แล้วก็กล่าวว่า “เอาเป็นว่าตอนนี้ฉันขออยู่คนเดียวสักพักก็แล้วกัน”

จากนั้นตุลากก็เดินออกไปจากโรงฝึกลับใต้ดิน โดยมีชัยมองตามหลังก่อนจะหันไปมองรอบด้าน ลูน่าและพวกแมวมเข้าไปในวิหารแห่งธาตุจำลองสองอดีตบอสหมาป่าเข้าไปในเฮลสปาเพื่อฝึกฝนการต้านพิษและคำสาปทิ้งให้ชัยนั่งอยู่อย่างโดดเดี่ยวกลางห้องโถงใหญ่

ชัยได้แต่เกาศิระระ แล้วบ่นอย่างไม่เข้าใจ “ตกลงมันเกิดอะไรขึ้นที่นี้กันแน่เนี่ย”

152

Crystal Skull

หลังจากสงบจิตใจได้บ้าง ตุลาาก็กลับเข้ามาหาชัย แล้วขอดูไอเทมระดับสูงจำนวนมากที่ชัยนำมาด้วย เขาพยายามตรวจสอบไอเทมทุกชิ้น พบว่าระบบจะระบุให้ไอเทมทุกชิ้นเป็นไอเทมระดับ S แต่ต่อให้ระบบเกมไม่ระบุ ตุลาาก็สัมผัสได้ถึงพลังงานแฝงกล้าแข็ง นำเสียดายที่คุณสมบัติของไอเทมพวกนี้กลับเทียบเท่าไอเทมระดับ C+ หรือไอเทมระดับ B เท่านั้น หากเขาอัปเกรดพวกมันให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับพลังแฝงย่อมทำได้ แต่ตุลา กลับแนะนำให้ชัยใช้ไอเทมจนกว่าจะยกระดับตัวเอง

“ทนหน่อยก็แล้วกันชัย จะให้ฉันทยกระดับไอเทมพวกนี้เลยก็ทำได้ แต่ถ้าทำแบบนั้น กว่าไอเทมพวกนี้จะยอมรับแคงใช้เวลาานานมาก สู้แคงนี้ก็จิตผสานพลังกับพวกมันจนยกระดับจะดีกว่า ถึงตอนนั้นค่อยผสานพวกมันกับอัญมณีแห่งจิตวิญญาณ แคงจะได้ไอเทมวิญญาณไวกว่าเยอะ”

ชัยอดถอนใจไม่ได้ “เฮ้อ...ได้ไอเทมระดับสูงมาเพียบ แต่กลายเป็นฝีมือห่วยลงแฮะ”

ที่ผ่านมายชัยใช้แต่ไอเทมระดับ A มาตลอด ทั้งอาวุธ ชุดเกราะ และเครื่องประดับ แน่แน่นอนว่าผู้เล่นธรรมดาที่เปลี่ยนอาวุธชุดเกราะตามระดับความสามารถเป็นประจำอย่างเขา ย่อมยากจะใช้ของพวกนั้นจนยกระดับ

พัฒนาตัวเองเป็นไอเทมส่วนตัวได้ มีเพียงดาบคู่มือเท่านั้นที่พัฒนาจนกลายเป็นไอเทมระดับ A แล้ว และเขาก็ไม่คิดจะเปลี่ยนมันอีก ที่ไหนได้ พอผลงานกับอัศวินแห่งจิตวิญญาณ กลายเป็นว่าเขาไม่สามารถดึงพลังของมันออกมาใช้ได้เต็มที่

“ถ้าต้องทนใส่ไอเทมระดับสูงที่สุดมาได้จากนรกเยือกแข็งที่มีคุณสมบัติพอๆ กับไอเทมที่ผู้เล่นคลาส 2 ใช้ ฝีมือสายจิตอย่างฉันคงตกลงไปเยอะ แยะจัง” ซัยบ่นอย่างเหนื่อยใจ

ตุลาอดหัวเราะไม่ได้ “เอาน่า ผลจากการฝึกที่ทะเลสาบไพลินก็ทำให้ฝีมือแก่พัฒนาขึ้นหลายเท่านี้มา ยังไงก็ถือว่าพัฒนาขึ้นนั่นแหละน่า ดูอย่างฉันสิ ใช้แต่ของธรรมดาไม่มีพลังแฝงหรือคุณสมบัติเสริม ยิ่งเวลาใช้ร่างจิตยิ่งไม่มีไอเทมติดตัวสักชิ้น ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไรเลย”

ซัยมองเพื่อนรักตาขวาง “อย่าเอาฉันไปเปรียบเทียบกับแกดิ แล้วที่สำคัญ แกโกหกฉันหรือเปล่าที่ว่าศิลาปีศาจใช้ทำภารกิจเปลี่ยนเผ่าได้ ฉันลองมาแล้ว ไม่เห็นมันจะใช้ได้ เสียไป 1 ระดับฟรีๆ เลย”

“อ้าว ไปทดลองตอนไหนกัน แล้วทำไมไม่บอกฉันแต่แรกล่ะ” ตุลาถามอย่างสงสัย

ซัยส่ายหน้า “จะให้ไปบอกนอกเกมได้ไงกัน ไอ้คิง ไอ้กร ไอ้เอก ประคบแกติดหนึบขนาดนั้น บอกไปเดี๋ยวพวกมันเกิดอิจฉาขึ้นมาอีก จริงๆ แล้วตอนซุดหาไอเทม ฉันเจอศิลาปีศาจอยู่สองสามก้อน คิดว่าคงเป็นของที่เผ่ามารชนมาทำสงครามนั่นแหละ แกเคยบอกไว้ว่าเผ่ามารชอบใช้ไอ้นี้สร้างอาณาเขตก็วิญญาณไซ้ใหม่ ฉันถอดจิตแบบแกไม่เป็น เลยลองฆ่าตัวตายจากนั้นก็ปล่อยให้ศิลานี้ดูดวิญญาณเข้าไป ที่ไหนได้เข้าไปปุ๊บก็หมดสติ จนพวกเราล่าทำลายศิลาปีศาจทิ้งนั่นแหละ ถึงกลับมาเกิดใหม่ที่ทะเลสาบไพลิน”

“แล้วแกติดอยู่ในนั้นนานขนาดไหนล่ะ”

“อืม... จากที่แกเคยบอกว่าตอนทะเลสาบศิลาปีศาจออกมาใช้เวลาไม่กี่ชั่วโมง ฉันก็เลยบอกพวกเด็กๆ ว่าถ้าเกิน 1 วัน แล้ววิญญาณของฉัน

ทะลวงศิลาปีศาจออกมาไม่ได้ ให้ทำลายมันซะ ถ้าเวลานานขนาดนั้นยัง
ทำไม่ได้ แปลว่าน่าจะทำไม่สำเร็จ”

ตุลาครุ่นคิดอยู่สักพัก อันที่จริงเหตุการณ์ที่ร่างจิตของเขาถูกกักอยู่
ในศิลาปีศาจแล้วทะลวงออกมาจนได้ร่างมารบรรพกาลก็ผ่านมานานมาก
แล้ว จำไม่ค่อยได้แล้วว่าทะลวงออกมาโดยวิธีไหน

“ใช่แล้ว!” หลังจากครุ่นคิดอยู่พักใหญ่ ตุลา ก็อุทานแล้วเริ่มตั้ง
คำถาม “วิธีแห่งจิตของแกสูงขนาดไหนแล้วล่ะ”

“สามสิบกว่าๆ ถึงแกพลังจะทะลุระดับล้านหน่วยไปแล้ว แต่วิธีแห่ง
จิตไม่ได้เลื่อนขึ้นมากเท่าไร หรือว่าวิธีแห่งจิตของฉันจะต่ำเกินไป เลย
เปลี่ยนเป็นเผ่ามารไม่ได้” ซัยถามอย่างสงสัย

ตุลา สายหน้า “ไม่เกี่ยวกับหรอก ที่สำคัญคือการทะลวงมันออกมา
ต่างหาก ทริกคือต้องใช้การฝึกพลังแบบเผ่ามาร ดวงจิตที่ถูกขังถึงจะ
ทะลวงศิลาปีศาจออกมาได้ ระดับวิธีแห่งจิตขึ้นไปน่าจะทำได้อยู่แล้ว วิธีคือ
ฝึกจิตให้เป็นหนึ่งเดียว แล้วระเบิดพลังทะลวงออกมาในพริบตา เหมือน
ตอนใช้ทำไอ้อนันท์แหละ”

ซัยเป็นผู้เล่นที่ใช้ดาบเป็นอาวุธ แน่แน่นอนว่าตุลา ย่อมสอนท่าไม้ตาย
สายดาบอย่างอิไอให้เพื่อนสนิทอยู่แล้ว

“แต่ปัญหาคือเข้าไปแล้วหมดสติเลยนี่สิ” ซัย สายหน้า “รู้ตัวอีกที่
ก็มาเกิดใหม่ที่จุดเซฟ เท่ากับตายเปล่า เสียระดับไปฟรีๆ 1 ระดับเลย”

“ไอ้ซัย แกคงไม่รู้ตัวหรอกว่าผู้เล่นอย่างเราได้เปรียบ NPC ในเกม
มากขนาดไหน ตอนวิญญูณณ์แกถูกดูดเข้าไปในนั้นไม่ได้หมดสติดูบเดียว
หรอก ต้องใช้เวลาสักพักเหมือนกัน ถ้าตั้งสติได้แกก็น่าจะทะลวงศิลาปีศาจ
ออกมาได้” ตุลา ยิ้มอย่างลึกลับ “แต่ถ้าทำไม่ได้จริงๆ ก็มีวิธีโกงอยู่”

“วิธีโกง” ซัย ทวนคำ “ไอ้ภารกิจเปลี่ยนเผ่ามีวิธีโกงด้วยหรอ?”

“หึๆ ก็ออฟไลน์ออกมา แล้วเข้าไปใหม่ไงเล่า พอแกเข้าเกมอีกครั้ง
สถานะของแกจะกลายเป็นดวงวิญญูณณ์ที่ถูกกักอยู่ในศิลาปีศาจเหมือน
ตอนออกจากเกม แกจะมีเวลาดั้งสติดูบหนึ่ง ก่อนจะถูกแรงกดดันในนั้นบีบ

ให้หมดสติอีกครั้ง ถ้าแกตั้งสติแล้วรวบรวมพลังทำลายศิลาปีศาจออกมาได้ แกจะเปลี่ยนเป็นเผ่ามารได้แน่นอน”

ตุลาไม่ได้พูดโดยไร้หลักฐาน เขาเคยติดอยู่ในกำแพงพลังงานของ นรกเยือกแข็งจนดวงจิตแตกสลาย เข้าสู่สภาวะหมดสติหลายรอบ ย่อมรู้ดี ถึงวิธีที่เหมือนโกงแบบนี้ เป็นวิธีการที่ NPC เกมนี้เลียนแบบไม่ได้แน่นอน

“แกรู้ได้ไงวะ” ชัยยังไม่แน่ใจนัก ตุลาจึงเล่าถึงความโหดร้ายของ กำแพงพลังงานที่ฉีกกระชากร่างมารบรรพกาลเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยทันที ที่สัมผัสของนรกเยือกแข็งให้ฟัง ชัยค่อยเข้าใจว่าการที่ตุลาสลายคำสาปของ นรกเยือกแข็งได้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

“ตกลง ฉันจะลองทำภารกิจเปลี่ยนเผ่าอีกครั้ง” ชัยกล่าวอย่าง ตื่นเต้น ถ้ารู้แต่แรก เขาคงปรึกษาตุลาตั้งแต่การออนไลน์ครั้งที่แล้ว แต่ ปัญหาคือตุลามักปิดระบบสื่อสาร ไม่รับข้อความใดๆ ที่สำคัญคือช่วงนี้ ใช้เวทีสื่อสารไม่ได้เพราะถูกจำกัดการใช้พลัง วิธีติดต่อในเกมคือการพูดคุย ต่อหน้าเท่านั้น

“อืม...ถ้าจะลองเปลี่ยนเผ่า ฉันว่าแกตั้งเวลาออฟไลน์ไว้ที่ 25 นาที ตามเวลาจริงจะดีกว่า เวลาในเกม 3 ชั่วโมงกว่า น่าจะพอรวบรวมสมาธิจน สามารถทำลายศิลาปีศาจออกมาได้ อ้อ ออฟไลน์อัตโนมัติตั้งให้ผลเข้าไป ใน Metropolis นะ อย่าตื่นในโลกจริง เวลากลบเข้าเกมจะได้ง่ายหน่อย”

ตุลานั้นได้แล้วหัวเราะอย่างกั่นไม่อยู่ “ฮาๆ เกือบลิ้ม เกาะเริ่มต้น ทำร้ายกันไม่ได้ ถ้าไม่ใจแข็งพอจะฆ่าตัวตาย คงต้องปล่อยให้โกลेमคลั่งอัด จนกว่าจะตาย โกลेमคลั่งดันอยู่ที่คลาส 3 เท่านั้น คิดจะตายแกคงต้อง ลำบากไม่น้อยเลยละ”

ชัยยิ้มช้า “ไ้ย้า ใครจะยอมใช้วิธีซาติสม์แบบนั้น แคกินผลพฤษา น้ำแข็งกินซิดจำกัดก็ตายได้แล้ว ไม่ต้องทรมานด้วย”

ตุลาส่ายหน้า “แกใช้วิธีนี้เอง ฆ่าตัวตายแบบนั้นไม่ทรมานก็จริง แต่จะหลับแล้วแข็งตายไปเอง ดวงวิญญาณถูกดูดเข้าไปในศิลาปีศาจใน สภามหมดสติก็จบเกมสิ กว่าจรรู้ตัวก็ตอนศิลาปีศาจถูกทำลายไปแล้ว ยังดี

ที่ผู้เล่นอย่างเราใช้วิธีออกจากเกมแล้วเข้ามาแก้ไขได้ ลองดูก็แล้วกัน”

ชัยตกลงทดลองทำภารกิจเปลี่ยนเผ่าแบบพิสดารตามที่ตุลาบอก นำเสียตายที่ทั้งสองคนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นมีระบบที่แตกต่างกับทวีปหลักอยู่บ้าง เมื่อดวงวิญญาณถูกดูดเข้าไปในศิลาปีศาจ ระบบจะถือว่าเป็นการตายธรรมดาหนึ่งครั้ง แล้วกลับมาเกิดใหม่ที่จุดเซฟ ทำให้ชัยเสียระดับไปฟรีๆ อีกครั้ง กว่าจะสอบถามจากอาคารผู้ดูแลระบบจนเข้าใจว่าการเปลี่ยนเผ่าแบบพิสดารนี้ทำในเกาะเริ่มต้นไม่ได้ ชัยก็ตายแบบงงๆ ไปอีกสองสามรอบ ทำให้เขาต้องเดินทางกลับเข้าไปในทวีปหลัก พร้อมกับโมโหระบบของเกาะเริ่มต้น

ส่วนสาเหตุหลักที่เป็นแบบนี้ เกิดจากในอดีตเคยมีผู้เล่นกลุ่มหนึ่งสร้างอาณาเขตกักวิญญาณในเกาะเริ่มต้น ผู้ดูแลระบบพิจารณาแล้วว่าหากปล่อยให้ผู้เล่นใหม่เจอสถานะตายถาวรตั้งแต่ตอนเข้าเกมใหม่ๆ ก็ออกจะโหดร้ายเกินไป เลยแก้ไขระบบเล็กน้อย วิธีสละร่างเปลี่ยนเผ่าของชัยเข้ากับเงื่อนไขนี้พอดีจึงถือว่าช่วยไป ตายฟรีไม่ได้รับอะไรชดเชย

งานนี้เรียกได้ว่าช่วยขาดทุนย่อยยับ ตรงกับคำกล่าวที่ว่าคนโง่คือคนผิดจริงๆ

เมื่อชัยเดินทางกลับไปแล้ว ทำให้ตุลาพอจะมีเวลาว่าง และ
อดคิดถึงความรู้สึกในตอนนั้นไม่ได้

คนจีนโบราณกล่าวไว้ว่า ‘กระบี่ปัญญาสะบันไยรัก’ ช่างเป็นคำกล่าวที่ง่ายตายยาก หากความรู้สึกสามารถใช้ปัญญาสะบันไยได้อย่างง่ายดายคงจะดีกว่านี้ สำหรับความรู้สึกที่ตุลามิให้ลู่ เขาเองก็รู้สึกลำบากใจ นี่ไม่ใช่ความรักที่ร้อนแรง แต่เป็นความรู้สึกที่แค่อุญใกล้แล้วสบายใจ ไม่ได้เห็นหน้านานๆ ก็คิดถึง พอได้เห็นลู่ผ่านสนิทสนมกับชายอื่น เขาก็หงุดหงิด ยากจะบอกได้ว่ามันคือความรักหรือเปล่า

ตุลา รู้สึกลำบากใจไม่น้อย ที่ผ่านมาเขาตัดสินใจรอบคอบในการกระทำเกือบทุกอย่าง แต่พอเป็นเรื่องนี้เขากลับลังเล ยากจะตัดสินใจตัด

อย่างที่เคยเป็น แม้จะรู้ที่อยู่แฉใจดีว่ายิ่งถล่มลึก ภายภาคหน้าจะยิ่งเจ็บปวด แต่เขาก็ไม่อาจตัดใจได้ง่ายๆ จนเคยตั้งคำถามกับเทพสาวว่า

“ลูน่า เธอเองก็มีความสามารถมากพอจะดูแลตัวเองได้แล้ว อยากไปเที่ยวในทวีปหลักหรือเปล่าละ ตอนนี้นั่นเธอน่าจะเที่ยวคนเดียวได้สบายๆ แล้ว ยังมีเจ้าสองหมาป่าไปด้วย ยิ่งไม่น่าจะมีปัญหา”

เทพสาวกลับสิ้นศรัทธาจนผมกระจาย “ไม่เอาหรอก ถ้าจะให้ฉันไปเที่ยวคนเดียว ลู้อยู่ในอีเดนยังสนุกกว่าเลย เวลาเบื่อๆ ออกไปหาพวกภูตแสงจันทร์ในเมือง หรือเล่นกับพวกบลิงก้ายังจะดีกว่าอีก ถ้าไม่มีตุลาไปด้วยก็น่าเบื่อจะตาย ตอนอยู่ที่ทะเลสาบไฟลิน นายไม่รู้หรือว่าฉันกับพวกแมวมอ้อมมากขนาดไหน”

“ใช่ๆ ไม่ได้เจอตุลานานๆ น่าเบื่อจะตาย” พวกแมวก๊อชานรับเป็นลูกคู่ แล้วเข้ามาออดอ้อนพันแข้งพันขาจนตุลาอดขี้มไม่ได้

ตุลาเองก็เช่นกัน เพียงแต่ความรู้สึกของเขาชับซ้อนกว่ามากนัก จะเข้าไปพัวพันจิตใจก็ไม่กล้า แต่จะให้ส่งเทพสาวออกห่างจากสายตาก็ยังทำใจไม่ได้ ตุลาที่ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ อย่างเด็ดขาดกลับกลายเป็นพะว้าพะวังไม่สมกับเป็นตัวเขาเลย และเขาก็เพิ่งค้นพบความจริงว่าตัวเองซึ่ซลาดยิ่งกว่าที่คาดคิด พอเป็นเรื่องใกล้ตัวกลับไม่สามารถตัดสินใจอย่างชัดเจนได้ รวากับกำลังตีเมยาพิชแก่กระหาย แม้จะรู้ดีว่ายิ่งพัวพันจิตใจจะยิ่งทำให้เจ็บปวดในอนาคต แต่ก็ไม่สามารถหักห้ามใจได้

เขาได้แต่เก็บความรู้สึกขัดแย้งเอาไว้เพียงลำพัง

ไม่ว่ามนุษย์จะรู้สึกอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากขนาดไหน หรือแม้ตุลาจะอยู่ในห้วงความรู้สึกสุขปนทุกข์และลำบากใจ แต่กาลเวลาก็ยังทำหน้าที่ของมันได้อย่างดีเยี่ยม จนในที่สุดก็ถึงเวลาที่เขานัดหมายกับ Cyber Tech เพื่อทดลองการใช้เวทมนตร์ครั้งที่สอง

เมื่อเดินทางมาถึงเมืองเอนริน ตุลาที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น

“ยินดีต้อนรับการกลับมาตุลา 2 เดือนผ่านไปเร็วจริงๆ นะว่าไหม”

ทันทีที่เจอหน้า ของจุนโซก็ตรงเข้ามาจับมือและทักทายอย่างเป็นกันเอง

ตุลาตอบรับและพูดคุยกันพักใหญ่ ระหว่างนั้นมีนักวิจัยมากมาย เข้ามาทักทายถามไถ่ ซึ่งตุลาตอบรับอย่างเป็นกันเอง เมื่อมีเวลาอยู่ตามลำพัง ตุลาก็อดถามถึงสิ่งที่เขาคาดหวังเอาไว้สักๆ ไม่ได้

“คุณจุนโซ ผมอยากทราบว่ามีความเป็นไปได้มากขนาดไหนในการ ทำให้ AI ในเกมมีชีวิตในโลกเราจริงๆ พอจะบอกได้ไหมครับ”

ของจุนโซขมวดคิ้ว “ทำไมสนใจเรื่องนี้ล่ะ เทคโนโลยีของเรายังก้าวไปไม่ถึงขั้นนั้น ทำไม่ได้หรอกนะ”

ตุลาไม่ยอมแพ้ เขายังถามต่อ “ทำไมล่ะครับ ร่างกายในโลก MWO ไม่ว่าจะผู้เล่นหรือ NPC ต่างมีความซับซ้อนและสมจริงแทบไม่แตกต่างกับ ร่างกายมนุษย์จริงๆ ด้วยเทคโนโลยีของ Cyber Tech น่าจะทำได้นี่ครับ”

ผู้เนรมิตโลก MWO สายหน้า “เธอต้องเข้าใจนะว่า MWO เป็นโลก ที่สร้างขึ้นจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทุกสิ่งทุกอย่างในนั้นก็ใกล้เคียง โลกจริงมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าตรงกันทั้งหมด อืม...จะอธิบาย ยังไงดีหว่า...ไซลี เจ้ามินโฮเคยบอกว่าเธอรับรู้วิชาสลายสสารของพวกลูคัส แล้ว นั่นคือตัวอย่างหนึ่งที่แตกต่างกับโลกจริง”

ของจุนโซเรียบเรียงคำพูดสักพักก็อธิบายว่า “ก่อนอื่นต้องเข้าใจว่า สสารในโลก MWO ถูกโปรแกรมขึ้นมาจาก Superstring Theory อนุภาค ต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นสสาร หรือเฟอร์มิออน (Fermion) และอนุภาคสื่อ นำ แรง หรือโบซอน (Boson) ซึ่งจะมีความถี่แตกต่างกัน เมื่อเข้าไปในอาณาเขต ที่สามารถหยุดการเคลื่อนไหวได้อย่างสมบูรณ์ ความถี่ของเฟอร์มิออนและ โบซอนจะหยุดทำงาน สภาพนั้นอะตอมย่อมสลายตัว แต่ไม่ได้หมายความว่า โลกแห่งความเป็นจริงจะเป็นแบบนี้”

ของจุนโซหยุดพักแล้วจ้องหน้าเด็กหนุ่ม เขาพอจะรู้แล้วว่าตุลา ต้องการสร้างร่างกายมนุษย์รองรับความคิดและจิตใจของ AI ในเกมเพื่ออะไร

“โลก MWO แม้จะคล้ายคลึงกับโลกจริงมากขนาดไหน แต่มันก็ไม่ใช่ว่า

โลกจริง พวกเรายังไม่สามารถสร้างสิ่งที่เรอมุ่งหวังได้หรอกนะ เพราะพวกเราเป็นแค่ผู้ค้นหาความจริง ไม่ใช่พระเจ้า”

ผู้เชี่ยวชาญด้านสสารอดถอนใจไม่ได้ “ถ้าพวกเราทำได้ขนาดนั้นจริงๆ คงสามารถยึดชีวิตของโลกได้ พวกเราได้แต่ยอมรับว่าความสามารถของพวกเรายังไม่มากพอ และพยายามพัฒนาต่อไปให้ได้มากที่สุดเท่านั้น”

ความหวังของตุลาดับวูบลง ‘จริงสินะ โลกก็อยู่ในเงื่อนไผ่เดียวกันไม่สิ ลีนหวังยิ่งกว่าเซะอีก’

ตุลายังจดจำได้ที่ดอกเตอร์จางเคยบอกไว้ว่า เซลล์ในร่างกายของโลกลีเสื่อมสภาพเร็วกว่ามนุษย์ทั่วไปหลายเท่า แม้แต่เทคโนโลยีของ Cyber Tech ยังช่วยอะไรไม่ได้ ถ้า Cyber Tech มีความสามารถมากพอจะสร้างร่างกายมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้จริง ปัญหาของโลกก็คงแก้ไขได้แต่แรกแล้ว

เมื่อได้รับคำตอบที่แน่ชัดแล้ว รวากับตุลาได้ปลดเปลื้องความรู้สึกบางอย่างออกไป แน่ใจว่าทางเลือกของเขายังคงเดิม นั่นคือตั้งใจให้ขาดหรือยอมรับความรู้สึกของตัวเอง

เมื่อกล้าที่จะรัก ย่อมต้องกล้าที่จะยอมรับความผิดหวัง นี่สิถึงจะสมกับเป็นตุลา แม้จะยังไม่แน่ใจว่าความรู้สึกนี้เป็นความรักหรือเปล่า แต่ก็ทำให้เขาสบายใจขึ้นมาก เมื่อความสับสนสูญสลาย สมอของเขาก็แจ่มใสมากขึ้น จนนึกเรื่องบางอย่างขึ้นมาได้

“ถ้าอย่างนั้น Cyber Tech จะศึกษาโครงสร้างสมองที่ใช้เวทมนตร์หรือพลังเหนือธรรมชาติได้ไปเพื่ออะไรกันครับ จำลองได้ในโลก MWO แต่ไม่สามารถสร้างในโลกจริงได้”

ของจุนโซเห็นตุลาหลุดจากสภาพสับสนก็อดรู้สึกแปลกใจไม่ได้ เพียงแค่ไม่กี่วินาที เด็กหนุ่มที่มีจิตใจว่าุ่นจนเขาสังเกตได้ ก็กลับกลายเป็นเยือกเย็น สร้างความเชื่อมั่นให้คนรอบข้างได้มากกว่าตอนที่เข้ามาในเมืองเออนรินครั้งแรกเสียอีก

ของจุนโซไม่เข้าใจว่า ช่วงเวลาไม่กี่วินาที เมื่อคนคนหนึ่งตัดสินใจให้คำตอบแก่ตัวเองในโจทย์ปัญหาที่ยากจะแก้ได้ กลับส่งผลให้จิตใจของ

เด็กหนุ่มคนนั้นเติบโตขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งอย่างไม่น่าเชื่อ

‘เอาเถอะ กลับมาเป็นคนสงบนิ่งและเปี่ยมความมั่นใจตามเดิมได้ก็ดี’ แม้จะไม่เข้าใจสภาพจิตใจของเด็กหนุ่มตรงหน้านัก แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาก็น่าพึงพอใจ ของจุนโซจึงยิ้มแล้วบอกว่า

“ถึงเราจะไม่สามารถสร้างร่างกายที่เหมือนผู้มีโครงสร้างสมองแบบพิเศษได้ แต่ก็เชื่อว่าการศึกษาโครงสร้างสมองแบบพิเศษจะไร้ประโยชน์ ตามมาสิ แล้วเธอจะรู้ว่าผลการวิจัยของเราที่ผ่านมามีค่ามากกว่าขนาดไหน”

ของจุนโซพาตุลาขึ้นรถโดยสาร ไปชมห้องทดลองแห่งหนึ่ง ที่อยู่ห่างจากตึกกลางเมืองหลายกิโลเมตร เมื่อมาถึง ตุลาก็พบว่าที่นี่เป็นอาคารรูปทรงพีระมิดขนาดยักษ์ สร้างขึ้นจากคริสตัลและโลหะที่ลือแสงอาทิตย์จนเป็นประกายเจิดจ้า

“การศึกษาพลังธรรมชาติในโลก MWO ไม่ได้ไร้ประโยชน์หรอกนะ อย่างน้อยก็ทำให้พวกเราผู้ว่ารูปทรงพีระมิดจะดึงดูดพลังธรรมชาติเข้ามา รวมตัวกันได้นั่นได้ อาคารหลังนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการเดียวกัน เพราะการพิสูจน์ของเธอเมื่อ 2 เดือนก่อนนั้นแหละที่ทำให้พวกเราผู้ว่าในโลกเรามีพลังธรรมชาติอยู่จริง”

เมื่อเข้าไปสำรวจด้านใน ของจุนโซก็พาตุลาเข้าไปในห้องทดลองห้องหนึ่ง ภาพที่เห็นสร้างความตกตะลึงให้ตุลาไม่น้อย ห้องแรกชายคนหนึ่งกำลังพยายามจุดเทียนไขและดับมัน บนหัวของเขาสวมเครื่องประดับคล้ายมงกุฎโลหะสีเงิน รอบตัวมีกล่องบันทึกภาพมากมายหลวมๆ ห้องที่สองเป็นห้องทดลองการเคลื่อนย้ายวัตถุ สภาพแวดล้อมคล้ายห้องแรก ห้องที่สามเป็นห้องทดลองการใช้เทเลพาที โดยมีชายคนหนึ่งสวมมงกุฎทนายไฟในมือของชายอีกคนหนึ่ง

ทั้งสามห้องมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันตั้งอยู่กลางห้อง...

“กะโหลกแก้ว (Crystal Skull) เหวอครับ” ตุลากล่าวอย่างสงสัย เขาเคยอ่านพบว่าในอดีตมีการขุดพบกะโหลกที่ทำจากแก้วตามซากโบราณ-

สถานของอารยธรรมมาชา ไม่นึกเลยว่าจะได้มาเห็นกับตาในห้องทดลองของ Cyber Tech

ของจูนโซอดหัวเราะไม่ได้ “ฮ่าๆๆ ไม่นึกเลยว่าจะได้มาเห็นกับตาในห้องทดลอง จะรู้จักมันด้วย แต่กะโหลกแก้วพวกนี้ไม่ใช่ของที่ซื้ดพบจากโบราณสถานหรอกนะ แต่เป็นสิ่งประดิษฐ์จากเทคโนโลยีนาโนแมชชีนต่างหาก อย่างที่รู้ นานาแมชชีนของเราสร้างขึ้นจากการควบคุมผลึกธาตุ พวกเราแค่สร้างมันขึ้นมาเพื่อเลียนแบบการรับส่งพลังงานของสมองผู้มีโครงสร้างสมองแบบพิเศษ และรูปทรงที่เหมาะสมที่สุดก็คือกะโหลกแก้วอย่างที่เห็นนั่นแหละ

“ห้องที่เธอเห็นทั้งสามห้องคือห้องทดลองการเชื่อมต่อ ผู้ทดลองกับกะโหลกแก้วที่มีโครงสร้างการส่งถ่ายพลังงานใกล้เคียงกับสมองของชาวอิวาน และอาเรีย ถ้าเราสามารถพัฒนาศาสตร์นี้ได้ ในอนาคตผู้ใช้พลังจิตจะไม่จำเป็นต้องอาศัยโครงสร้างสมองแบบพิเศษอีกต่อไป”

ตุลาลองคิดตามแล้วอดรู้สึกหวั่นวิตกไม่ได้ โลกที่คนธรรมดาใช้พลังพิเศษได้ด้วยอำนาจแห่งเทคโนโลยี นั่นอาจหมายถึงหายนะของโลกได้เลย

“แล้วมันจะไม่เป็นอันตรายหรือครับ ผมไม่ได้หมายถึงอันตรายต่อผู้ทดลอง แต่หมายถึงอันตรายต่อมนุษยชาติ” ตุลาอดแสดงความเป็นห่วงไม่ได้

ของจูนโซีย้มอย่างเชื่อมั่น “ข้อมูลทุกอย่างของเราถูกเข้ารหัส ถ้าไม่ใช่คอมพิวเตอร์ที่เหนือกว่าคริสตัลคอมพิวเตอร์หลายเท่าจะไม่สามารถอ่านข้อมูลนี้ได้ ที่สำคัญที่สุด พวกเราจะไม่เผยแพร่เทคโนโลยีนี้จนกว่ามนุษยชาติจะพร้อม เรื่องนี้ไม่ต้องสนใจมากนัก ปล่อยให้เป็นที่ของอาเธอร์เถอะ”

“คุณอาเธอร์ ไบรตัน ประธานเครือ Cyber Tech หรือครับ”

จูนโซียพยักหน้ารับ “เธอยังไม่เคยพบอาเธอร์ เลยอาจไม่ค่อยเข้าใจความคิดของหมอนั่นนัก แต่ฉันขอให้เธอเชื่อมั่นว่า เพื่อนรักของฉันคนนี้จะไม่ทำสิ่งที่เลวร้ายแน่นอน อาเธอร์พูดเสมอว่า การทำลายง่ายกว่าการสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์ง่ายกว่าการรักษาให้ดำรงคงอยู่ ที่ยากกว่า

การรักษาให้ดำรงคงอยู่คือการสรรหาผู้สืบทอด เธออาจไม่เข้าใจ ตอนนั้นถ้า Cyber Tech คิดจะครองโลกไม่ใช่เรื่องยาก แต่อาเธอร์ไม่คิดจะทำ ฉันมั่นใจในตัวหมอนั้น และอยากให้เธอมั่นใจในตัวหมอนั้นด้วย”

ตุลानीกทบทวนคำกล่าวสั้นๆ ‘การทำลายง่ายกว่าการสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์ง่ายกว่าการรักษาให้ดำรงคงอยู่ที่ยากกว่าการรักษาให้ดำรงคงอยู่คือการสรรหาผู้สืบทอด’ แม้จะเรียบง่าย แต่ก็แสดงถึงพัฒนาการของอาณาจักรโบราณของมนุษย์หลายยุคหลายสมัยได้เป็นอย่างดี

“เข้าใจแล้วครับ ถ้าคุณอาเธอร์เป็นคนแบบที่คุณว่า ผมคงเชื่อมั่นใน Cyber Tech ได้ ผมจะพยายามไขปริศนาของเวทมนตร์ในโลกแห่งความเป็นจริงครับ”

ของจูนโซหัวเราะขำๆ จะว่าไปเขาเองก็ไม่แน่ใจนักว่า เมื่อเขาไขความลับของเวทมนตร์ได้ อาเธอร์จะทำอย่างไร บางทีอาจเปิดเผยออกไปก็ได้ เพราะเวลาหมอนั้นนึกสนุกขึ้นมา อะไรก็เกิดขึ้นได้ แต่อย่างน้อยคนอย่างอาเธอร์ไม่คิดจะทำให้โลกปั่นป่วนจนมีผู้สังเวทชีวิตแน่นอน ก็ให้หมอนั้นมันจ่อมป่วนระดับโลกนี้นะ...

“ถึงเธอจะเห็นผู้ทดลองแต่ละคนใช้อุปกรณ์เชื่อมต่อกับกะโหลกแก้ว แล้วสามารถใช้พลังจิตได้ แต่ว่าแต่ละคนมีค่าการเชื่อมต่อไม่เท่ากัน มันยังอยู่ในขั้นทดลองเท่านั้น คงอีกนานกว่าเราจะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้”

ตุลาพิจารณาสักพักก็กล่าวว่า “อืม...แสดงว่ากะโหลกแก้วพวกนี้เป็นอุปกรณ์ขยายพลังสินะครับ แล้วจำเป็นต้องทำให้มันอยู่ในรูปลักษณะนี้ด้วยหรือ ทำให้ผมนึกถึงกะโหลกแก้วของชาวมายาเลย บังเอิญเกินไปหรือเปล่าครับ”

“หือ? อาจใช่หรืออาจไม่” ของจูนโซตอบอย่างลึกลับ “จากการสันนิษฐานของเรา กะโหลกแก้วของชนเผ่ามายาอาจเป็นกะโหลกของมนุษย์ ผู้ฝึกจิตจนสามารถแปรเปลี่ยนโครงสร้างกะโหลกและสมองจนกลายเป็นผลึกธาตุที่มีคุณสมบัติไม่แตกต่างกับนาโนแมชชีนก็ได้ รูปทรงหัวกะโหลกมนุษย์แบบนี้อาจไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรอกนะ”

“เป็นไปได้หรือครับ!” ตูลาตื่นตระหนก

ของจุนโซหัวเราะแล้วอธิบายว่า “ถ้ายึดตามตำนานโบราณ ผู้ซึ่งอภินิหารเหนือมนุษย์ที่โด่งดังที่สุดที่เคยมีบันทึกไว้ก็ไม่ใช่ใครที่ไหน ศาสตราของพุทธศาสนานั้นไง ไม่ใช่ตำนานกล่าวว่าหลังปรีณิพพาน เมื่อถวายพระเพลิง อัฐิธาตุของพระองค์กลายเป็นพระบรมสารีริกธาตุหรือกระดูก แม้แต่นักบวชผู้ฝึกจิตของประเทศไทยเองก็เช่นกัน กระดูกของพวกเขาไม่ใช่กลายเป็นผลึกธาตุล้ำค่าหรือกระดูกงู หากกะโหลกแก้วของชนเผ่ามายามีที่มาแบบเดียวกัน ก็ไม่น่าประหลาดใจนักหรอกนะ”

ตูลานิ่งอึ้ง คำกล่าวของของจุนโซสอดคล้องกันอย่างแปลกประหลาดกะโหลกแก้วตามตำนานว่ากันว่าตัวมันแฝงไว้ด้วยอำนาจลึกลับ พระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุของเกจิอาจารย์เองก็เช่นกัน ล้วนแฝงไว้ด้วยปริศนาที่ยากจะหาเหตุผลทางวิทยาศาสตร์มาอธิบายได้

ไม่เพียงวัตถุธาตุที่เกิดจากร่างกายของมนุษย์ กระทั่งเพชรอย่างไฮโปโดมอนต์ก็มีชื่อเสียงโด่งดัง บางทีในหมู่แร่รัตนชาติอาจมีพลังพิเศษแฝงอยู่ก็ได้

Cyber Tech ใช้เทคโนโลยีเข้าถึงความลึกกลับเหนือธรรมชาติได้ เรียกว่าเหนือล้ำกว่าใครได้เต็มปากจริงๆ

ตูลาระบายลมหายใจเบาๆ “ผมเข้าใจแล้วครับว่า Cyber Tech ศึกษาการทำงานของโครงสร้างสมองแบบพิเศษมานานเพื่ออะไร ถึงจะไม่สามารถสร้างร่างโคลนของมนุษย์ในโลกแห่งความเป็นจริงได้ แต่พวกคุณก็มีวิธีดัดแปลงการใช้งานมันโดยอาศัยเทคโนโลยีนาโนแมชชีนนี่เอง”

“ใช่แล้ว น่าเสียดายที่โครงสร้างสมองแบบพิเศษที่พวกเราทดลองได้อย่างสมองของ NPC เอลล่า ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับโกอาโนโลก MWO ได้ แม้จะไม่สมบูรณ์ก็ตาม และตัวอย่างพิเศษคนอื่นๆ กลับหาคนเชื่อมต่อกับไม่ได้ เรียกได้ว่าไม่ว่าใครก็มีค่าการเชื่อมต่อเท่ากับ 0% ไม่อย่างนั้นพวกเราคงตรวจสอบได้แต่แรกแล้วว่าโลกเรามีโกอาอยู่จริงหรือเปล่า”

ตูลารู้สึกสะท้านใจในคำว่าเอลล่าและคนอื่นๆ นั่นหมายความว่า

นอกจากเอลล่าแล้ว ยังมีคนที่เหยียบย่ำขอบเขตของผู้เชื่อมต่อกับโกอาอีก
สินะ โลก MWO ช่างกว้างใหญ่จริงๆ

“ให้ผมทดลองเชื่อมต่อกับโครงสร้างสมองของเอลล่าดูจะดีไหมครับ”
ตุลาเสนอ ถ้าทำได้ บางทีเขาอาจไขความลับของโกอาได้เร็วกว่าที่คิด

“อย่าดีกว่า” ซองจุนโซกล่าวอย่างหนักแน่น “สำหรับเธอ ฉันอยากให้เธอศึกษาศาสตร์แห่งเวทมนตร์ให้ลึกซึ้งกว่านี้ ที่สำคัญ โครงสร้างสมองของเธอมีกการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ที่เด่นชัดที่สุดคือหลังจากใช้วิชาทะยานฟ้าในโลกจริงได้ ดูเหมือนจะมีการเปลี่ยนแปลงเด่นชัดที่สุด สมมติที่มันคงมากขึ้นถึงขนาดส่งผลต่อกล้ามเนื้อและอัตราการไหลเวียนโลหิต ฉันไม่รู้ว่าถ้าเธอเชื่อมต่อกับ Crystal Skull ของเอลล่าจะเกิดอะไรขึ้น บอกตามตรงคือ โครงสร้างสมองของเธอที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันนี้ พวกเรายังหาข้อสรุปไม่ได้เลยว่ามันดีขึ้นหรือแย่ลง”

ซองจุนโซหยุดไปพักหนึ่งแล้วนึกขึ้นได้ “ที่สำคัญคือ การที่เธอฝันใช้งานสมองเกินขีดจำกัดเมื่อไม่กี่อาทิตย์ก่อนในโลก MWO ส่งผลเสียต่อเธอมาก รับประทานสิ่วว่าในอนาคตเธอจะไม่ทำแบบนั้นอีก”

ตุลาอึ้งเหยย เพราะหลังการออฟไลน์ครั้งนั้น เขาต้องเข้าสู่สภาวะหลับลึกยาวนาน

“ตกลงครับ ถึงไม่บอกผมก็ไม่คิดจะทำแบบนั้นอีกแล้วครับ” แต่ก็
ไม่แน่เหมือนกัน ถ้าอารมณ์พาไป...

ซองจุนโซพยักหน้าอย่างพึงพอใจ แล้วอดหัวเราะไม่ได้

“ก็ดี ฉันจะได้กลับไปบอกให้เจ้ามินโฮปลดล็อกสถานะฉันทนาการใช้พลังพิเศษในเกมให้เธอได้สักที”

“หา!!!” ตุลาร้องเสียงหลง “ที่ร่างจิตของผมในเกมไม่ฟื้นคืนสภาพ
สักที เป็นเพราะคุณลิมินโฮแกล้างหรือหนีเอ้ย!!!”

มิน่า ร่างจิตของเขาถึงไม่ฟื้นคืนสภาพ เป็นเหตุให้เขาใช้พลังพิเศษ
ในเกมไม่ได้

ทว่าซองจุนโซไม่ตอบกลับ เอาแต่หัวเราะตุลาที่หมดมาดเยือกเย็น

‘เสียท่าจริงๆ’ ตุลาคิดในใจแล้วบ่นว่า “รู้งี้ร้องเรียนว่าผู้ดูแลระบบ
แทรกแซงการเล่นเกมนของผู้เล่นตั้งนานแล้ว”

ของจุนโซยิ่งหัวเราะหนักกว่าเดิม “ฮ่าๆๆ แจ้งไปก็ไม่มีใครสนใจหรอก
นะ เธอน่ะโดนแทรกแซงการเล่นเกมน MWO ตั้งแต่วันแรกที่เข้าเกมนแล้ว
จะมาร้องเรียนตอนนี่ไม่รู้สิคิดว่าช้าเกินไปหน่อยหรือ”

ตุลาคิดตามแล้วอดหัวเราะไม่ได้ จริงสิ เขาโดนแทรกแซงการเล่น
เกมนตั้งแต่ครั้งแรกที่ออนไลน์อย่างที่ว่าจริงๆ

หลังจากชายต่างวัยหัวเราะกันจนเหนื่อย ของจุนโซก็กลับเข้าเรื่อง
“เอาเถอะ เรื่องอื่นช่างมันก่อน การทดลองของเธอคงต้องเริ่มพรุ่งนี้
แต่คราวนี้จะเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย เธอรู้หรือเปล่าว่าผู้ทดลองเชื่อมต่อกับ
Crystal Skull แล้วได้ค่าการเชื่อมต่อ 100% นะมืออยู่เหมือนกันนะ นั่นคือ
ต้นแบบของ Crystal Skull หัวนั้นนั่นเอง ดังนั้น Crystal Skull ของอาเรีย
ผู้ที่เชื่อมต่อกับมันได้ 100% ย่อมเป็นอาเรีย ผลที่ออกมาคือ พลังไฟที่เธอ
สร้างเหนือกว่าปกติหลายสิบเท่า แน่แน่นอนว่าการทดลองเวทมนตร์เอง
ก็เช่นเดียวกัน”

ของจุนโซหยุดพักเล็กน้อย แล้วเน้นเสียงอย่างจริงจัง

“การทดลองใช้เวทมนตร์ของเธอในวันพรุ่งนี้จะใช้การทดลองผ่าน
Crystal Skull ของผู้ที่สามารถใช้เวทมนตร์ในโลกแห่งความเป็นจริงได้
นั่นคือเธอจะต้องใช้เวทมนตร์โดยมี Crystal Skull ที่มีต้นแบบมาจากสมอง
ของเธอเองเป็นสื่อขยายพลัง”

“หมายความว่าตอนนี้ Cyber Tech สร้าง Crystal Skull ที่มีต้นแบบ
มาจากสมองของผมได้แล้วหรือครับ!” ตุลาห้อง

ของจุนโซพยักหน้ารับ สร้างความตื่นเต้นให้ตุลาเป็นอย่างมาก

การทดลองใช้เวทมนตร์ในครั้งนี้จะต้องตื่นเต้นยิ่งกว่าที่เขาเคย
คาดคิดหลายเท่าแน่นอน...

153

เจ้าตัวน้อย

พาหนะพลังงานแสงอาทิตย์พาตุลาไปกับจูนโซเดินทางกลับ

มายังอาคารหลักของเมืองแห่งเทคโนโลยี เอนริน เนื่องจากตุลาเพิ่งเดินทางมาถึงได้ไม่นานนักอาจมีอาการเจ็ตแล็กหรืออาการเมาเวลา ปกติวิธีแก้ อาการนี้คือต้องพักผ่อนหลายวัน แต่หากตุลาใช้เครื่องสลีปแคปซูลสักคืนหนึ่ง รับรองได้ว่าอาการนี้จะหายเป็นปลิดทิ้ง การทดลองจึงเลื่อนเป็นวันถัดไป

เมื่อตุลามาถึงห้องพัก แทนที่จะได้พักผ่อนต้องรูนวายอีกพักใหญ่ ขณะที่เด็กหนุ่มอาบน้ำ เขาก็ได้ยินเสียงเคาะประตูดังลั่น จนนึกว่าประตูห้องพักจะพังพินาศเสียแล้ว

ตุลารีบสวมเสื้อคลุมอาบน้ำแล้วเปิดประตู พบว่าที่แท้แขกผู้ไม่รู้จักร ความเกรงใจที่รออยู่หน้าห้องคือสามสหายผู้ใช้พลังจิตนั่นเอง ทั้งสามคนอยู่ในชุดที่ดูคล้ายชุดยูนิฟอร์ม พร้อมกับสวมเสื้อกาวน์ที่บวมเหมือนพวกนักวิทยาศาสตร์

“อ้าว พวกนายเองหรือ โลกิ ซาร่า อาเรีย” ตุลาทักทายอย่างเป็นกันเอง

“ไต่บ่านี้! พอมาถึงแทนที่จะรีบมาทักทายกัน ดันหายไปตั้งหลายชั่วโมง” โลกิร้องแล้วต๋อยท้องตุลา พอสัมผัสได้ถึงกล้ามเนื้อแข็งเกร็ง เขา

ก็คิดว่าเสื่อกคลุมอาบน้ำแล้วเลิกมันไปด้านข้าง

“ไอ้โฮ! กว่าจะเพาะกล้ามาได้ขนาดนี้นานไหมตุลา โคตรน่าอิจฉาเลยวะ” โลกิกกล่าวพลางกำหมัดชกหน้าอกกับกล้าห้องของตุลาจนเกิดเสียงดังต่อเนื่อง

ตุลาถึงกับชะงัก ตอนแรกเขานึกว่าโลกิจะชกหักทลายธรรมดา แต่เจ้าผู้ใหญ่หัวใจเด็กคนนี้นั้นเล็กเสื่อกคลุมของเขาจนเผยให้เห็นลำตัวช่วงบน

“เข็ชี่ที่สุดๆ”

เสียงอุทานแผ่วเบาดังขึ้น พร้อมกับที่สายตาร้อนแรงจ้องมองมาจากด้านหลังโลกิ ไม่ใช่แค่สายตาร้อนแรง กระทั่งมวลอากาศและอุณหภูมิห้องก็กลายเป็นร้อนอบอ้าวภายในไม่กี่วินาที จนโลกิที่รู้สึกถึงความร้อนที่แผดเผาแผ่นหลังอดร้องออกมาไม่ได้

“ยายบ้าอาเรีย! ใส่แว่นเดี่ยวนี่เลยนะ เก็บอาการหน่อยดิ เข็ดน้ำลายด้วย น่าเกลียดสุดๆ”

เด็กสาวผมทองสะดุ้ง แล้วตั้งสติรีบสวมแว่นตา อุณหภูมิในห้องพักที่แทบจะกลายเป็นเตาอบก็ลดลงช้าๆ ส่วนตุลารับกระชับเสื่อกคลุมแน่น

ตุลาสบตาอาเรีย แล้วผลอยหลังไปหลายก้าว เขาอดหวาดกลัวสายตาร้อนแรงของสาวน้อยไฟแรงสูงคนนี้ได้ ภาพลักษณ์ที่จดจำได้พังทลาย ไม่นึกเลยว่าอาเรียจะเป็นพวกนิยมกล้าเนื้อสวยงาม

“ยายนี่เป็นอย่างนี้ประจำ เจอผู้ชายกล้าเป็นมัดๆ แล้วเกิดอาการน้ำลายหกทุกที สงสัยชาตินี้ต้องใส่แว่นตาไปตลอดชีวิตแหงๆ”

“แว่นตาเหรออ”

“มันเป็นอุปกรณ์ควบคุมการใช้พลังไฟของยายนี่นะ พักหลังมานี้ฝึกสมาธิจนอดมันได้แล้ว นึกไม่ถึงยายหีนนี่พอเห็นกล้าห้องแล้วจะกลายเป็นแบบนี้ แอ้จริงๆ” โลกิบ่นพลางเร่งการทำงานของเครื่องปรับอากาศ

“เจียบไปเลย ไอ้บ้าโลกิ!” อาเรียร้องเขินๆ แล้วหันไปสบตาทูลา

“ไม่นึกเลยนะว่านายจะชอบรูปขนาดนี้ ถ้ายังไงขอฉัน...ไอ้ย!”

ซาราว่าที่นั่งเจียบมานานหยิกแขนอาเรียเต็มแรง โลกิที่เห็นอดหัวเราะ

ไม่ได้ ชาวไร่จึงถลิ่งตามองโลกอย่างขุ่นเคือง พร้อมกับส่งเทเลพาทีให้เจ้าตัวป่วน

“ไม่ได้หึงสักหน่อย ไร่เฝ้า”

โลกไม่ตอบกลับเอาแต่หัวเราะ ส่วนอาเรียเพิ่งนึกออกว่าตุลาคือเป้าหมายของชาวไร่ ดูท่าเนื้อชิ้นนี้ยากจะกลืนลงคอ คงต้องตัดใจ

ตุลาเห็นปฏิกริยาของสามสหายแล้วก็ยิ้ม โลกเป็นจอมป่วนที่ขึ้นชื่อ อาเรียก็มีด้านที่น่ากลัวซ่อนไว้ ชาวไร่ไม่ต้องทำอะไร แค่ความสามารถในการอ่านใจก็ทำให้ทุกคนกลัวอยู่แล้ว มิน่าพวกนักวิจัยทั้งหลายจึงมีความรู้สึกทั้งรักทั้งกลัวเด็กสามคนนี้นั้นจนยากจะอธิบายได้

“ผมขอเปลี่ยนชุดก่อนก็แล้วกัน อาเรียจะได้ไม่เปลวอก่ออาชญากรรมอีก” ตุลาบอกกลับหัวเราะแล้วชมว่า “อาเรียเก่งมากเลยครับ ถ้าฝึกสมาธิจนไม่ต้องพึ่งแว่นตาได้จะเยี่ยมมาก ดวงตาของเธอสวยมากเลยนะ ฝึกฝนให้ดีๆ ละ ในอนาคตเธอจะต้องถอดแว่นแล้วใช้ชีวิตอย่างคนปกติได้แน่นอน ผมเอาใจช่วย”

อาเรียเขินจัด เธอเองพอเห็นกล้ามเนื้อสวยงามก็อดไม่ได้ที่จะอยากลูบคลำสักครั้ง จนออกอาการแบบนี้ทุกที พฤติกรรมนี้ทำให้พิตเนสของอาคารหลักไม่มีใครกล้าเข้ามาใช้งานแล้ว มีแต่ตุลานี่แหละที่ไม่ถือสา แถมยังชมว่าตาของเธอสวยเสียอีก ปกติทุกครั้งที่เราถอดแว่น หลายคนต่างหวาดกลัว แต่ตุลาเห็นเป็นเรื่องเล็กๆ ซ้ำยังให้กำลังใจเธออีกต่างหาก

ในหมู่เพื่อนสนิท โลกคือผู้ที่สามารถควบคุมพลังของตัวเองได้ดีที่สุด แม้บางครั้งจะแผลงเล่นหนักมือไปบ้าง แต่เจ้าจอมป่วนยังรู้จักยังมีเมตตา น้อยยังไม่มีใครตายหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส พลังของชาวไร่ก็ไม่เป็นอันตรายกับนักวิจัยมากนัก แต่ทุกคนรู้ว่าอย่าพยายามยั่วยุสุภาวเจียบคนนี้ เพราะถ้าเธอโกรธจะน่ากลัวมาก ส่วนอาเรียแม้จะเป็นคนที่ระมัดระวังการใช้พลังพิเศษที่สุด และคอยห้ามปรามโลกที่ชอบเล่นอะไรเกินเลยเป็นประจำ แต่พลังของเธอยากจะควบคุม บางครั้งก็สร้างความเสียหายและมีผู้ได้รับบาดเจ็บจนเกือบเสียชีวิตหลายครั้ง

ถึงอย่างนั้นตุลาก็ไม่มองพรสวรรค์ที่ประจักษ์ค่าสาปของเธอเป็นอันตรายนำหวาดหวั่น แถมยังแนะนำวิธีควบคุมพลังเพื่อให้เธอใช้ชีวิตควบคุมไปกับมันให้ได้

ผ่านไปสักพัก ตุลา ก็เดินออกมาจากห้องแต่งตัวในชุดที่คล้ายกับพวกโลกิ เพียงแต่ไม่ได้สวมเสื้อกาวน์ทับเท่านั้น

“เสบหลังเป็นบ้า คราวหลังระวังหน่อยก็แล้วกัน” โลกิหันไปบนอาเรีย พร้อมกับยกมือลูบแผ่นหลัง

“ช่วยถอดเสื้อให้ดูหน่อยได้ไหม” ตุลา กล่าวพลางหันไปหาอาเรีย “อืม...อาเรียน่าจะออกไปก่อน ผมอยากดูบาดแผลของโลกิสักหน่อย”

ซาร่าหัวเราะคิก แล้วกล่าวว่า “ตุลาไม่ต้องเป็นห่วงหรอกนะ หุ่นอย่างนายโลกิไม่ทำให้อาเรียหลุดอาการตื่นหรือกคะ ฮึๆ”

“ใช่ๆ ไม่เสียเปรียบอย่างเจ้าโลกิดูไปก็เท่านั้น” อาเรีย ขานรับ

“เออ สักวันฉันหุ่นเฟิร์มขึ้นมาบ้าง อย่างมาง้อก็แล้วกัน” โลกิอดรู้สึกหงุดหงิดไม่ได้ ยายสองคนนี่ชอบล้อเลียนเขาเรื่องรูปร่างจริงๆ

ตุลาหัวเราะขำ แล้วช่วยโลกิถอดเสื้อ พบว่าผิวหนังแดงเกือบเหมือนถูกไฟลวก แต่ไม่ถึงกับเป็นอันตรายร้ายแรง โลกิเองก็ไม่ได้กังวลมากนัก เขามั่นใจว่าแค่ใช้เครื่องสลีปแคปซูลให้นาโนแมชชีนซ่อมแซมผิวหนังที่เสียหายสักสองสามชั่วโมงก็หายดีแล้ว

หลังจากนั้นตุลา ก็ตรวจดูความสมบูรณ์ของกล้ามเนื้อ พบว่ารูปร่างของโลกิไม่แตกต่างกับคนธรรมดา แต่กล้ามเนื้อกลับหย่อนคล้อยอยู่บ้าง คล้ายคนสูงวัย ทำให้เขาอดเป็นห่วงไม่ได้

“ยังกับกล้ามเนื้อของคนแก่แน่ะ แย่กว่าพ่อซะอีก” ตุลา ปีบพวด แล้วตัดสินใจทดลองดูสักครั้ง

“โลกิ นายมาที่กลางห้องแล้วนั่งในท่าที่สบายที่สุด จากนั้นก็หลับตา ทำสมาธิ ฉันจะลองส่งลมปราณเข้าไปกระตุ้นกล้ามเนื้อของนาย จำไว้ว่าอย่าตื่นตื่น รักษาสมาธิ แล้วจำความรู้สึกนี้ให้ดี” ตุลาหันไปบอกสองสาว “พวกเธอก็เหมือนกัน ระหว่างนี้อ่าส่งเสียงรบกวนเด็ดขาด ไม่อย่างนั้นจะ

ออกไปจากห้องนี้สักพักก็ได้นะ”

แน่นอนว่าสองสาวย่อมไม่คิดจะพลาด พวกเธอรู้อยู่แล้วว่าตุลาเคยฝึกฝนลมปราณในโลกแห่งความเป็นจริง แต่ไม่เคยได้ยินมาก่อนว่ามีใครที่สามารถควบคุมลมปราณถึงขนาดถ่ายทอดให้คนอื่นได้

ตุลาเองก็ไม่แน่ใจนักว่าจะทำได้ แต่ที่เธออยากทดลอง ส่วนหนึ่งเพราะเธอเคยศึกษาหลักการใช้ลมปราณควบคู่กับการแพทย์แผนโบราณ ทั้งจีนและไทยมาบ้าง ที่สำคัญคือเธอสามารถผสมพลังธรรมชาติหรือที่ชาวจีนเรียกขานกันในนามพลังฟ้าดิน ทำให้ลมปราณของเธอฟื้นฟูได้เร็วมาก น่าจะช่วยเหลือโลกได้บ้าง

ตุลาหลับตาลงแล้วเริ่มทำสมาธิ ราว 5 นาทีต่อมา เขาก็ยกระดับสมาธิถึงขั้นสัมผัสพลังธรรมชาติได้ ก่อนจะเริ่มปรับลมหายใจให้ตรงกับโลกิควบคุมอัตราการเต้นของหัวใจให้ใกล้เคียงกัน จากนั้นก็ทาบทามมือที่แผ่นหลังของอีกฝ่าย แล้วถ่ายเทกระแสพลังงานที่ไหลเวียนอยู่ในร่างกายของตัวเองเข้าไปในร่างกายของโลกิซ้ำๆ

ช่วงเวลาที่ผ่านไป หลังจากตุลารับรู้ว่ามีความรู้สึกต่ออุณนามากกว่าเพื่อน แม้เวลาจะผ่านไปเพียงเดือนเดียว แต่หากนับรวมเวลาในโลกออนไลน์กลับนานกว่านั้นหลายเท่าแน่นอนว่าสภาพจิตใจเช่นนั้นย่อมส่งผลเสียต่อตัวเขาไม่น้อย จนระดับสมาธิและจิตใจถดถอยไปหลายขั้น แต่ด้วยนิสัยของตุลาที่ไม่ยอมให้ความรู้สึกด้านลบเข้าครอบงำ พฤติกรรมของเขาจึงกลายเป็นการทุ่มเทพลังงานและความคิดทั้งหมดในการทำงานและการฝึกฝน

แม้ด้านสมาธิจะถดถอย แต่ผลที่ออกมาคือร่างกายพัฒนาไปมาก ร่างกายของตุลาในตอนนี้นี้จึงมีความพร้อมในการรองรับพลังธรรมชาติเหนือกว่าเมื่อก่อน ที่สำคัญคือเมื่อได้สนทนากับซงจุนโซ ทำให้เขาสามารถหลุดพ้นจากความสับสน สมาธิและจิตวิญญาณของเขาฟื้นตัวมากขึ้น ทำให้การส่งผ่านพลังชีวิตเข้าสู่ร่างของโลกิเป็นไปอย่างรวดเร็ว

“อย่าตื่นเต้นโลภ” ตุลากล่าวเบาๆ เพราะเธอสัมผัสได้ว่าจิตใจของ

เด็กน้อยในร่างของผู้ใหญ่คนนี้เกิดความรู้สึกยินดีอย่างเปี่ยมล้น

โลกเกิดมาพร้อมกับพลังจิตกล้าแข็ง แน่แน่นอนว่าการเคลื่อนไหวของร่างกายไม่ว่าเขาจะเจตนาหรือไม่จะผสมการใช้พลังจิตไปโดยอัตโนมัติ เป็นเหตุให้กล้ามเนื้อและโครงกระดูกพัฒนาผิดรูปแบบตั้งแต่เด็ก

แม้เทคโนโลยีของ Cyber Tech จะช่วยปรับโครงสร้างของกระดูกและกล้ามเนื้อให้โลกิ แต่จะอย่างไรการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่เคยชินมาตั้งแต่เกิด ย่อมยากจะควบคุม อาจกล่าวได้ว่ากล้ามเนื้อของเขาไม่เคยทำงานหนัก มาตั้งแต่เกิด และน่าจะมีสภาพไม่ต่างกับคนเป็นอัมพาตและเสียชีวิตไปนานแล้ว ดังนั้นเมื่อร่างกายได้รับการเสริมพลังชีวิตจากตุลา จึงทำให้ความรู้สึกอ่อนล้าของโลกิลดลงไปมาก จนเขาอดยินดีไม่ได้

ตุลาถอนฝ่ามือจากกลางหลังของโลกิ แล้วยิ้มอย่างพึงพอใจ

“โลกิรับรู้ถึงลมปรมาณแล้ว ถ้าฝึกฝนอย่างต่อเนื่องน่าจะช่วยให้มีสมาธิมากขึ้นและมีสุขภาพแข็งแรง ถ้าโลกิลืมตาขึ้นมาเมื่อไหร่ ฝากบอกให้ฝึกรำมวยพร้อมกับโคจรลมปรมาณไปด้วยก็แล้วกัน ส่วนฉันคงได้เวลาพักผ่อนแล้ว คงใช้เครื่องสลีปแคปซูลต่อเนื่องถึงวันพรุ่งนี้เลย”

“อยู่ด้วยกันก่อนไม่ได้หรือ” อาเรียเอ่ยอย่างเสียสย

ตุลาขยักขี้ปากแล้วกล่าวว่า “โลกิต้องการสมาธิ พวกเราไม่ควรรบกวนเขา ที่สำคัญพรุ่งนี้ฉันมีการทดลองสำคัญต้องปรับสภาพจิตใจให้อยู่ในสภาวะที่พร้อมที่สุด ถ้ายังไม่ฉันขอตัวใช้งานเครื่องสลีปแคปซูลก่อนก็แล้วกันนะ”

สองสาวได้แต่พยักหน้ารับ หลังฝาครอบของเครื่องสลีปแคปซูลปิดลง อาเรียที่เห็นสีหน้าเศร้าของซาร่าก็กล่าวปลอบโยน

“อย่าคิดมากน่าซาร่า เอาไว้พรุ่งนี้หลังการทดลอง เราค่อยพูดคุยกับตุลาให้เต็มอิมก็ได้”

เด็กสาวผมดำสายหน้า “เมื่อก๊ิตอนที่ตุลากำลังจะใช้เครื่องสลีปแคปซูล ฉันสัมผัสได้ถึงคลื่นความคิดของเขาแวบหนึ่ง เขากำลังจะเข้าไปพบใครบางคนที่รู้สึกผูกพันด้วย มันทำให้ฉันอดรู้สึกอิจฉาไม่ได้”

“หรือว่าตุลาจะมีคนรักแล้ว” อาเรียพูดเสียงแผ่วเบา เธอเป็นห่วง ความรู้สึกของซาร่าจริงๆ

ซาร่าสั้นศีรษะ “ไม่หรอก มันยังไม่ใช้ความรัก เป็นแค่ความผูกพัน... แต่ฉันกลัวว่าในอนาคตมันจะพัฒนาไปมากกว่านั้น ฉันคงต้องรีบฝึกการควบคุมพลังให้สมบูรณ์ซะแล้ว อยากเห็นจริงๆ ว่าคนที่ตุลารู้สึกดีคนนั้นเป็นคนแบบไหน”

เด็กสาวผมดำพึมพำพร้อมกับรู้สึกหวั่นใจ...

“เหนื่อยแฮะ” ตูลามีสีหน้าอ่อนล้า นอกเกมเขาเพิ่งสมาธิช่วยรักษาโลกิ เข้ามาในเกมเขาจึงคิดจะพักผ่อนอย่างจริงจัง และได้เห็นลูน่านั่งเหยียดขาหลังพิงหมาป่าหิมะสีขาวสะอาดที่นอนหลับตาอยู่ พวกแมวเองก็นอนหลับเอาหัวพาดขาลูน่าอย่างมีความสุข ดูเหมือนพวกผู้ติดตามของเขาจะสบายอกสบายใจจนน่าอัศจรรย์

แต่อย่าได้เห็นว่าพวกนี้เอาแต่นอนหลับพักผ่อน แท้จริงแล้วกระแสพลังในร่างของทั้งหมดไหลเวียนอย่างต่อเนื่อง ดูเหมือนช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่เพียงตุลาที่ฝึกร่างกายอย่างหักโหม แม้แต่พวกแมวและลูน่าเองก็ฝึกจนวิหารแห่งธาตุนั้นไม่สามารถพัฒนาฝีมือได้อีกแล้ว

สำหรับพวกแมว พอร่างกายเติบโตเต็มที่ นิสัยเอาแต่เล่นของพวกมันก็ลดน้อยลง กลับชอบโคจรลมปรารถเพิ่มพูนความสามารถ แล้วนอนหลับอย่างสงบนิ่งมากกว่า นานๆ ครั้งพวกนี้จึงจะออกแรงประลองฝีมือกันสักครั้ง

ตุลาตัดสินใจทำอะไรที่เขาไม่กล้าทำมาก่อน นั่นคือล้มตัวนอน ศีรษะหนุนต้นขาของลูน่า แล้วหลับตาลง ส่วนเทพสาวก็ไม่ได้คิดอะไรมากนัก การเอาหัวมาพาดตัวเธอ พวกแมวทำเป็นประจำ แต่จะอย่างไรนี้เป็นครั้งแรกที่ตุลามีพฤติกรรมใกล้ชิดกับเธอ ลูน่าจึงรู้สึกดีใจเหมือนกัน เธอเอามือลูบเส้นผมของตุลา แล้วจัดให้เข้ารูป

แม้ไม่ต้องมีคำพูดใดๆ แต่เขาก็กลับสามารถสัมผัสได้ถึงสิ่งที่เรียกว่าความสุข ไม่ว่าจะความรู้สึกนี้จะเรียกว่าความรักหรือไม่ ตุลาก็ไม่คิดจะใส่ใจ

อีกแล้ว เขาเพียงทำสิ่งที่ใจเรียกร้อง และจะยอมรับเมื่อถึงเวลาที่ความสุขเหล่านี้จะต้องยุติ

นี่อาจเป็นครั้งแรกที่ตุลาหลับสนิทที่สุดตั้งแต่เขารู้จักเกมนี้ก็ว่าได้

ตุลาออกจากเกม แล้วตรงดิ่งไปยังอาคารรูปทรงพีระมิด

เนื่องจากโครงสร้างหลายส่วนสร้างจากคริสตัล ทำให้แสงแดดที่ตกกระทบเกิดสเปกตรัมกลายเป็นแสงหลากหลายสีสั้น ของจุนโซจึงตั้งชื่ออาคารรูปทรงพีระมิดแห่งนี้ว่า Prism

ของจุนโซที่รออยู่เรียกตุลาเข้ามาหา แล้วอธิบายการทดลองใช้เวทมนตร์ของตุลาที่ผ่านมา

“การทดลองเมื่อ 2 เดือนก่อน เธอเสกน้ำออกมามีจำนวนหนึ่ง ค่าที่เราวัดได้คือในห้องทดลองระบบปิดดังกล่าวมีมวลน้ำเกิดขึ้น 191.2 กรัม นั่นคำนวณรวมปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแล้ว ที่น่าแปลกใจคือมวลรวมของห้องทดลองระบบปิดกลับเพิ่มขึ้นเพียง 189 กรัมเท่านั้น คำถามคือน้ำที่เกิดขึ้นมาจากไหน ถ้าเวทมนตร์คือการสร้างธาตุขึ้นมาจากความว่างเปล่า ทำไมมวลรวมของห้องถึงไม่เพิ่มขึ้น 191.2 กรัม แต่กลับขาดไป 2.2 กรัม”

“บางที...มันอาจจะหายไปสู่อวกาศก็ได้นี่ครับ” ตุลากล่าวอย่างไม่แน่ใจนัก มวลแค่ 2 กรัม น้อยมากจนยากจะนึกจินตนาการได้ คิดไม่ถึงว่าเหล่านักวิทยาศาสตร์กลับไม่ปล่อยปละละเลย

“ไม่ใช่แน่นอน การวัดของเรามีความแม่นยำสูงมาก สิ่งที่เราค้นพบคือเมื่อสูบล้ออากาศออกไปแล้ว พบว่ามวลของห้องทดลองหายไป 0.4 กรัม คำถามนี้นำไปสู่ข้อสันนิษฐานหนึ่ง...” ของจุนโซมีสีหน้าลำบากใจไม่น้อย การสันนิษฐานลอยๆ แบบนี้เขาก็ยากจะรับได้เช่นกัน “เวทมนตร์ของเธอคือศาสตร์โบราณแบบหนึ่งที่เรียกกันว่า Alchemy หรือการเล่นแร่แปรธาตุ”

“การเล่นแร่แปรธาตุ ใต้ศาสตร์โบราณที่พัฒนาเป็นวิชาเคมีนั่นแหละครับ” ตุลาทวนคำอย่างสงสัย เขาเคยอ่านผ่านตาว่าการเล่นแร่

แปรธาตุเป็นศาสตร์โบราณที่มักมีจุดประสงค์หลักคือ เพื่อเปลี่ยนโลหะธรรมดาให้กลายเป็นทองคำ

ซองจุนโซพยักหน้ารับ

“ไม่น่าใช่ซะครับ” ตูลากลับไม่คิดว่าเวทมนตร์ของเขาจะไปโยงกับศาสตร์โบราณพรรคนั้นได้ “ถ้าเป็นการเล่นแร่แปรธาตุจริงๆ มวลรวมของห้องทดลองไม่น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิ์บ ที่มวลเพิ่มขึ้นน่าจะแปลว่าน้ำที่เกิดขึ้นถูกสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่ามากกว่า”

ซองจุนโซอดยิ้มไม่ได้ “ดูเหมือนเธอจะศึกษาเรื่องการเล่นแร่แปรธาตุมาบ้างสินะ ใช่แล้ว ถ้าเป็นการเล่นแร่แปรธาตุ มวลของห้องทดลองระบบปิดย่อมไม่เปลี่ยนแปลง การที่มวลในนั้นเพิ่มขึ้นจึงแสดงว่าเวทมนตร์ของเธอสร้างมันขึ้นมาจากความว่างเปล่า แต่ถ้าเป็นอย่างนั้น มวลที่เพิ่มขึ้นก็น่าจะเท่ากับมวลน้ำที่เธอเสกขึ้นมาสิ แล้ว 2.2 กรัมมันหายไปไหน”

แม้แต่ตูลาผู้ใช้เวทมนตร์ก็ตอบคำถามไม่ได้ ซองจุนโซจึงอธิบายเพิ่มเติมว่า

“สิ่งที่เราสันนิษฐานคือ มวลน้ำที่เธอสร้างขึ้น เกิดจากการแปรธาตุจากธาตุหนึ่งกลายเป็นมวลน้ำ และระบบปิดที่เราเข้าใจก็ไม่ใช่ว่าระบบปิดที่แท้จริง น้ำที่เกิดขึ้นน่าจะมาจากมวลสารนอกห้องทดลองที่ถูกพลังของเธอดึงดูดเข้ามา แล้วแปรสภาพเป็นน้ำ แน่แน่นอนว่ามวลสารของวัสดุในห้องที่หายไป 0.2 กรัมอาจกลายเป็นน้ำที่เธอสร้างขึ้น อีก 2 กรัมที่เหลืออาจมาจากสิ่งของที่เธอพกมาหรืออากาศในห้อง”

ซองจุนโซหยุดเพื่อให้ตูลาทำความเข้าใจสักพัก แล้วสรุปว่า “อาจกล่าวได้ว่า เวทมนตร์ยังไม่ใช่ศาสตร์ที่ทำลายกฎอนุรักษ์พลังงานได้ ซึ่งการทดลองในวันนี้จะเป็นการทดลองเพื่อพิสูจน์สมมติฐานนี้”

ตูลานึกถึงกฎการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียมกันของการเล่นแร่แปรธาตุ หากนับที่น้ำหนักสิ่งของเท่ากัน ทองก้อนเล็กๆ ก้อนหนึ่ง หากเปลี่ยนเป็นอะลูมิเนียมย่อมเปลี่ยนเป็นก้อนอะลูมิเนียมที่มีปริมาตรมากกว่า หากเปลี่ยนเป็นน้ำที่มีมวลเท่ากันยิ่งได้ปริมาตรมากกว่า

“เข้าใจแล้วครับ การทดลองในครั้งนี้ ที่คุณจูนไซต้องการให้ผม เชื่อมต่อกับกะโหลกแก้ว ก็เพื่อให้ผมใช้พลังได้ง่ายขึ้น และสามารถสร้าง สสารได้มากกว่าการทดลองครั้งที่แล้ว จะได้สะดวกกับการตรวจวัดนี่เอง”

ของจูนไซพยักหน้า “ใช่แล้ว หากการทดลองเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว น้ำที่เกิดขึ้นเกิดจากความว่างเปล่า เกรงว่ากฎฟิสิกส์ทั้งหมดที่มีมนุษย์คิดขึ้น จะต้องเขียนกันใหม่แน่นอน และหากสสารเกิดขึ้นจากความว่างเปล่าอย่าง ง่ายตาย อวกาศกว้างใหญ่คงไม่ได้อยู่ในสภาพที่เห็นในปัจจุบันนี้ ดังนั้น ฉันคิดว่าข้อสันนิษฐานของฉันน่าจะถูกต้อง แต่ก็ต้องให้เธอช่วยพิสูจน์อยู่ดี”

ตุลาเริ่มรวบรวมสมาธิ สัมผัสร่างกายและจิตใจ พบว่าเขาในตอนนี้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด ทั้งร่างกายที่ผ่านการพักผ่อนมาเต็มที่ และจิตใจที่ปล่อยวางความสับสนซึ่งเกาะกุมมานานนับเดือนได้แล้ว

“ถ้าพร้อมแล้วก็เข้าไปในห้องทดลองได้เลย” ของจูนไซกล่าวเสียงเรียบ

ห้องทดลองในครั้งนี้ก็มีลักษณะคล้ายห้องทดลองเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว คือเป็นห้องที่มีกระจกใสรอบด้าน สามารถมองเห็นได้ เมื่อเข้ามาในห้อง พนักงานที่คอยอยู่ก่อนก็เริ่มทำงาน

“ขั้นแรก สวม Synchronized Device หรืออุปกรณ์เชื่อมต่อก่อนครับ ผมจะปรับสายให้แน่น ถ้าแน่นเกินไปปรับแจ้งให้ทราบทันทีนะครับ”

หลังสวมใส่อุปกรณ์เชื่อมต่อ พนักงานผู้ช่วยก็ออกจากห้องทดลอง ตุลานั้นรอบนเก้าอี้สร้างจากผลึกแก้ว เบื้องหน้ามีกะโหลกแก้ววางหันหลังให้เขาอยู่บนโต๊ะตัวหนึ่ง แล้วเสียงพนักงานก็ดังผ่านลำโพงที่อยู่ริมห้อง

“ปิดผนึกห้องทดลอง เริ่มกระบวนการตรวจสอบปริมาณสสารและมวล...สำเร็จ ตรวจสอบการทำงานของเครื่องฟอกอากาศ...ปกติ เริ่มการจ่ายอนุภาคโพตอนกระตุ้นการทำงานของ Crystal Skull Model 027”

กะโหลกแก้วเริ่มเรืองแสงเล็กน้อย ไม่นานนักเสียงของพนักงานก็ดังขึ้นว่า

“Crystal Skull Model 027 Activated”

“ตุลาพร้อมหรือยัง” ของจุนโฮส่งเสียงผ่านลำโพง

ตุลายิ้มเล็กน้อย “พร้อมตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับ”

ของจุนโฮหัวเราะเสียงดัง “ถ้างั้นก็...เริ่มการเชื่อมต่อ”

ตุลารู้สึกเหมือนเก้าอี้ที่นั่งอยู่ตวบ แล้วความรู้สึกของเขาก็เชื่อมโยงเข้ากับกะโหลกแก้วเบื้องหน้า จากนั้นเรื่องที่ไม่ไม่มีใครคาดคิดก็เกิดขึ้น นั่นคือ โครงสร้างสมองของตุลาไม่ใช่โครงสร้างสมองของผู้ใช้พลังพิเศษได้แต่แรก

แน่นอนว่าทุกคนรู้ดีเรื่องโครงสร้างสมองของตุลาพิเศษกว่าคนอื่นทั่วไป สิ่งที่เด่นชัดที่สุดคือ สมองของเขามีคลื่นความถี่เหนือกว่าคนอื่นทั่วไปมาก ทำให้เขาสามารถใช้ห้องที่เร่งกาลเวลาได้มากกว่าคนอื่นทั่วไปนับสิบเท่า แต่พรสวรรค์ที่แท้จริงของตุลาไม่ใช่การใช้พลังพิเศษ

พรสวรรค์นั้นมีหลายรูปแบบ ชาวไร่สามารถส่งคลื่นความถี่ของเธอเข้าไปควบคุม และสำรวจกระบวนการทำงานกับความคิดของคนอื่นได้ นั่นคือ มายด์คอนโทรล อาเรียสามารถเร่งการสั่นอนุภาคสร้างความร้อนจนสร้างเปลวไฟได้ นั่นคือ ไพโรคิเนซิส อีวานสามารถส่งคลื่นพลังงานสร้างแรงเคลื่อนย้ายสิ่งของได้ นั่นคือ เทเลคิเนซิส

พรสวรรค์ยังมีอีกมากมายหลายรูปแบบ อย่างคิงที่ฝึกฝนร่างกายจนก่อให้เกิดลมปราณได้ในเวลาไม่ถึง 1 ปี ก็ถือเป็นพรสวรรค์รูปแบบหนึ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นไม่ใช่พรสวรรค์ของตุลา พรสวรรค์ที่แท้จริงของตุลาคือการรับรู้ต่างหาก

ทุกคนรู้ว่าตุลามีความสามารถพิเศษหลายด้าน แต่สิ่งที่คนทั่วไปไม่เข้าใจนั่นคือ ความสามารถพิเศษต่างมีสิ่งแลกเปลี่ยน บ้างได้มาด้วยการฝึกฝนและความเพียรพยายาม บ้างได้มาจากโชคชะตา อาทิ การขบคิดวิเคราะห์ ในวัยเด็กตุลาไม่สามารถขยับร่างกายได้ตามใจคิด เวลาส่วนใหญ่ของเขาหมดไปกับการขบคิดวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ความสามารถนี้จึงกล่าวได้ว่าได้มาเพราะโชคช่วยในวัยเยาว์

แต่สัมผัสการรับรู้แตกต่างออกไปมาก ตุลาสัมผัสการรับรู้ที่เหนือกว่าคนอื่นทั่วไป แม้กระทั่งตัวเขาเองก็ไม่รู้ตัว เมื่อได้ฝึกฝนการใช้สมาธิถึงกับ

ทำให้เขาสามารถรับรู้พลังธรรมชาติในโลก MWO ได้ตั้งแต่การออนไลน์ครั้งแรก

Crystal Skull ที่มีต้นแบบมาจากสมองของตุลาจึงไม่ใช่อุปกรณ์ที่จะช่วยให้เขาใช้เวทมนตร์ได้ดีขึ้น แต่เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยขยายสัมผัสการรับรู้คลื่นพลังงานที่อยู่เหนือความเข้าใจเชิงวิทยาศาสตร์ต่างหาก

พลังธรรมชาติในโลกแห่งความเป็นจริงที่แต่ก่อนต้องเพ่งสมาธิถึงขั้นสูง หรือบางครั้งต้องใช้วิชาทฤษฎานฟ้าถึงจะรับรู้ได้ เมื่อเขาเชื่อมต่อกับกะโหลกแก้วกลับสามารถรับรู้ได้อย่างชัดเจน สัมผัสของตุลาขยายไปรอบด้าน จนเขารับรู้ได้ถึงพลังงานที่ไหลเวียนอยู่ใน Prism หรืออาคารรูปทรงพีระมิดแห่งนี้ และสัมผัสได้ถึงลมปราณที่แฝงอยู่ในร่างกายของมนุษย์ทุกคนในรัศมี 100 เมตร

‘อืม...ที่แท้ในร่างกายของทุกคนมีลมปราณไหลเวียนอยู่จริงๆ ด้วย พวกที่ลมปราณไหลเวียนสะดวกแปลว่ามีสุขภาพดีสินะ ไอ้พีระมิดนี่มีส่วนช่วยให้คนที่อยู่ข้างในแข็งแรงขึ้นได้จริงๆ อืม...ถ้ารับฮวงจุ้ยอีกสักนิดคงจะดีขึ้นเยอะแฮะ’

สัมผัสของตุลาขยายไปจนพบกลุ่มพลังงานสามก้อนที่หนาแน่นกว่ามนุษย์ปกติ ที่แท้สามสหายผู้ใช้พลังจิตก็เข้ามาอยู่ในอาคารนี้เช่นกัน พอตุลาสำรวจจนรู้สึกพึงพอใจแล้ว เขาก็เพ่งสมาธิไปที่กะโหลกแก้วเบื้องหน้า

‘ไต่ก่อนคริสต์ลันสามารถรองรับพลังงานได้มากกว่านี้อีกหลายเท่าเลยนี่ อืม...อาจหลายสิบ...ไม่แน่ว่าเป็นร้อยเท่าเลยมั้ง โครงสร้างอะไรกันที่ซับซ้อนได้มากขนาดนี้’

ตุลาลื้มไปแล้วว่ากะโหลกแก้วหัวนี้ทำเลียนแบบโครงสร้างสมองของเขาเอง...

‘ลองรวบรวมพลังธรรมชาติในกะโหลกแก้วดูดีกว่า’ ตุลาคิดในใจง่าย ๆ แล้วเริ่มเพ่งจิตบังคับพลังธรรมชาติให้หลอมรวมเข้าไปในกะโหลกแก้วเบื้องหน้า

ในห้องทดลองตอนนี้ หลังจากตุลาหนึ่งเจียบไปกว่า 10 นาที แต่ละครคนก็เริ่มเบื่อหน่าย แต่พวกเขาจำได้ว่าการใช้เวทมนตร์เมื่อ 2 เดือนก่อน ตุลาต้องใช้เวลารวบรวมสมาธินานถึงครึ่งชั่วโมง จึงยังรอดคอยอย่างใจเย็น ก่อนที่พนักงานผู้ดูแลการทำงานของกะโหลกแก้วจะพูดเสียงสั่น

“ยะ...แย่แล้วครับ...พลังงานโฟตอนที่ไหลเวียนอยู่ในกะโหลกแก้วเริ่มขาดความเสถียรครับ”

ของจุนโซจึงจ่อภาพแล้วอดร้องออกมาไม่ได้ “เกิดอะไรขึ้น! ทำไมไม่อยู่! พลังงานในนั้นก็เพิ่มขึ้น 10...20...30% แย่แล้ว! หยุดจ่ายพลังงานให้กะโหลกแก้วทันที”

แม้ของจุนโซจะร้องสั่งเสียงดัง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับไม่ใช่สิ่งที่เหล่านักวิทยาศาสตร์จะแก้ไขได้

“ตัดการจ่ายพลังงานแล้วครับ แต่พลังงานที่อยู่在那นังกำลังเพิ่มขึ้น... ไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลงเลยครับ”

ของจุนโซรีบเปิดลำโพงแล้วถามว่า “ตุลา เธอยังควบคุมสติตัวเองได้หรือเปล่า หยุดการทดลองทันที!”

ตุลาได้ยินแต่ไม่ตอบกลับ เขายกมือห้าม แล้วลำโพงก็หยุดการทำงานไปอย่างกะทันหัน

“แย่แล้วครับ! ลำโพงไม่ทำงาน แอมพวกเรายังไม่สามารถควบคุม Synchronized Device ได้เลยครับ ผมไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น” พนักงานหลายคนร้องอย่างหวาดหวั่น

ของจุนโซตรวจสอบการทำงานของสมองตุลา พบว่าคลื่นสมองของตุลายังเป็นปกติ และไม่มีวิธีแหวว่าจะฝันทำงานมากเกินไป พอพิจารณาสีหน้าของเด็กหนุ่มก็พบว่าสงบนิ่งกว่าที่คิด เขาจึงเอ่ยว่า

“เจ้าตุลาคงรู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ หน้าทีของพวกเราในตอนนี่คือเก็บข้อมูลทั้งหมดให้ได้มากที่สุด”

ของจุนโซอดพึมพำไม่ได้ “ไม่รู้ว่าจะเจ้าหนูตุลาคิดจะทำอะไรกันแน่หวังว่าเธอจะรู้ตัวนะว่าทำอะไรอยู่ อย่าฝันทำอะไรเสี่ยงๆ ก็แล้วกัน”

ทางด้านตุลา พอเขาสัมผัสได้ว่าเหล่านักวิทยาศาสตร์สงบลง
ก็วางใจ แล้วยกนิ้วโป้งให้ของจูนไซเป็นเชิงชมเชย จากนั้นจึงพิจารณา
กะโหลกแก้ว

‘ใกล้จะถึงขีดจำกัดแล้วสินะ...รวบรวมพลังธรรมชาติไว้มากขนาดนี้
คงมากพอจะใช้เวทมนตร์ได้สบายๆ ว่าแต่...จะเสกอะไรออกมาดีหว่า’

ตุลาคิดว่าการเสกน้ำขึ้นมาเหมือนการทดลองครั้งที่แล้วออกจะเบื่อก
เกินไป แถมนการวัดมวลของมันก็ทำได้ยาก เขาจึงแฝงจิตไปรอบทิศ พลัง
ขบคิดว่าจะเสกอะไรดี ก่อนจะพบว่าใต้พื้นที่เขายืนอยู่มีกระแสพลัง
บางอย่างตอบรับจิตใจของเขา นั่นคือดวงไฟจุดเล็กๆ ที่เคลื่อนไหวไปมาอยู่
ใต้ผิวโลก

‘เจ้าดวงไฟดวงน้อยนี่คืออะไรกันแน่นะ อยากรู้จริงๆ’ ตุลาคิดในใจ
อย่างสงสัย แต่ดูท่าความอยากรู้ในครั้งนี้จะไม่ธรรมดา พลังงานที่สะสมอยู่
ในกะโหลกแก้วตอบรับความคิดของเขา แล้วพริบตาต่อมา ดวงไฟดวงเล็ก
ที่เขาเข้าใจก็ปรากฏขึ้นตรงหน้า

“ก๊าซ!!!”

เสียงร้องดังลั่นที่เกิดขึ้นสร้างความตื่นตระหนกให้ทุกคนที่เฝ้ารับชม...
ไม่สิ ทุกคนที่อยู่ใต้ดินนี้ต่างหาก

ห้องทดลองที่มีขนาด 4x4 เมตรแคบลงถนัดตา เบื้องหน้าของตุลามี
ตะกวดตัวใหญ่ยาวเกือบ 2 เมตรจ้องมองเขาและกะโหลกแก้วอย่างสนใจ
ดวงตาสีแดงใสแจ๋วและเกล็ดสีเงินเลื่อมพรายรอบตัวลือแสงไฟทุกครั้งที่มี
ขยับตัว

“...ตะกวดไฟ ฮะๆ ไม่สิ ซาลามานเดอร์สินะ” ตุลาพิมพ์แล้วอด
หัวเราะไม่ได้

เขารู้ได้ทันทีว่า ที่แท้เมื่อครู่เขาและเจ้าตะกวดไฟตัวน้อย (?) เชื่อมต่อ
จิตกันโดยบังเอิญ เมื่อตุลานึกอยากรู้ว่ากลุ่มไฟเล็กๆ ที่เคลื่อนไหวได้คือ
อะไร ส่วนเจ้าตัวน้อยก็สัมผัสถึงจิตของเขาได้และอยากรู้เช่นกัน เมื่อ
พลังงานที่มีเหลือเพื่อตอบรับความคิดที่ตรงกันของดวงจิตสองดวง เจ้า

ตะกวดน้อยตัวนี้จึงมาปรากฏกายโดยไม่คาดคิด

แต่ดูเหมือนร่างกายของสัตว์โลกน่ารัก (?) ตัวนี้จะมีความร้อนแรงมากกว่าที่คิด ห้องทดลองจึงเริ่มทนความร้อนจากร่างกายของมันไม่ไหว คริสต์บางส่วนเริ่มหลอมละลาย ดวงจิตทั้งสองดวงรับรู้ตรงกันว่าเวลาแห่งการพบเจอสิ้นสุดลงแล้ว...

“จงเอ่ยนามของข้า แล้วข้าจะมาหาท่าน” เสียงที่สื่อผ่านการเทเลพาที่ดังขึ้นในห้วงความคิดของตุลา

ตุลายื่นมือไปสัมผัสมันโดยไม่กังวลว่าความร้อนของมันจะทำร้ายเขา เจ้าซาลามานเดอร์มองดูตุลาตาแป๋ว จนตุลาอดยิ้มไม่ได้

“ແຄงເງາມາກສິນະ ในยุคที่สัตว์ในตำนานอย่างแก็ไม่มีใครสนใจอีกแล้ว จิตวิญญาณแห่งเปลวไฟ สักวันเราจะได้พบกันอีก ฉันชื่อตุลา... ลาก่อน Ignis”

เจ้าตัวน้อยของตุลาวิ่งอย่างดีใจ พริบตาต่อมา ร่างของมันก็สลายไป พร้อมกับที่อุณหภูมิห้องลดลงอย่างรวดเร็ว

เปรี๊ยะ! กะโหลกแก้วซึ่งทำหน้าที่ของมันเสร็จสิ้นแตกและระเบิด ตุลาที่ดูเหมือนจะรู้ตัวอยู่แล้วมองมันด้วยความรู้สึกขอบคุณ เขาถอด Synchronized Device ออกจากหัว แล้วเตะประตูเหล็กแก้วที่หลอมละลายจนแตกกระจาย

“เป็นยังไงบ้างครับคุณจุนโซ พอใจกับการใช้เวทมนตร์ในครั้งนี้ไหมครับ” ตุลากล่าวवलหัวเราะ

ของจุนโซแทบจะยกมือกุมขมับ “ให้ตายเถอะตุลา! ทำไมไม่รู้จักเสกอะไรที่มันง่าย ๆ อย่างทองคำหรือแพลทินัมออกมาละ แล้วไอ้แบบนี้ฉันจะเก็บข้อมูลได้ยังไงกันเนี่ย เฮ้อ...”

ตุลาอดหัวเราะไม่ได้ ทำอย่างไรได้ ก็แบบนี้มันน่าสนใจกว่านี่นะ...